

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 4. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15/28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1914.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ' ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τηλεγραφικῶς διεβιβάσθη ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ' ἀπεδέχθη τὴν προσφερομένην Αὐτῷ Γενικὴν Ἀρχηγίαν τῶν Προσκόπων, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου ἐγγράφου τοῦ ἀποσταλλέντος ἐκ τοῦ Ἀδλαρχείου τῆς Α. Μεγαλειότητος πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων :

Κύριε Πρόεδρε,

Καθ' ὕψηλὴν Βασιλικὴν ἐπιταγὴν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων ἠδύοκῃσε νὰ ἀποδεχθῆ τὸν τίτλον τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων. Ἡ Α. Μεγαλειότης μετ' ἐνδιαφέροντος θὰ παρακολουθήσῃ τὴν πρόοδον τῶν Σωμάτων τούτων τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετ' ἄκρας τιμῆς

Ο ΑΥΛΑΡΧΗΣ
Α. ΜΕΡΚΑΤΗΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Σωμάτων Ἑλλήνων Προσκόπων Αἰγύπτου διατυποῦσα τὰ δμόθυμα αἰσθήματα πάντων τῶν Προσκόπων Αἰγύπτου ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸν Ἀνακτα, Ὅστις ἠδύοκῃσε διὰ τοῦ κύρους Του καὶ νὰ ἐγκρίνη καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δρᾶσιν πάντων τῶν Σωμάτων Ἑλλήνων Προσκόπων.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΕΛΛΗΝ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Πρόσκοπος ὀφείλει πολὺ νέος νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶνε Ἕλλην πολίτης ἀποτελῶν ὡς τοιοῦτος μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ νομίσῃ ὁ Πρόσκοπος ὅτι πέραν τοῦ κύκλου τῆς οἰκογενείας του, τῶν φίλων του καὶ τῆς πόλεως ὅπου κατοικεῖ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τὸν ἐνδιαφέρῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου πρέπει εὐθύς ἀμέσως νὰ συγκεντρώσῃ ὅλην του τὴν προσοχὴν. Τουναντίον πρέπει πᾶς Ἕλλην, καὶ ἰδιαίτερος πᾶς πρόσκοπος, νὰ ἐννοήσῃ καλῶς ὅτι ἐὰν κατὰ πρῶτον λόγον εἶνε « ἄνθρωπος » καὶ πρέπει συνεπῶς νὰ προσπαθήσῃ νὰ φανῇ ἀντάξιός τῶν προσόντων τοῦ « πολιτισμένου ἀνθρώπου », κατὰ δευτέρον ἀμέσως λόγον εἶναι « πολίτης » καὶ πρέπει συνεπῶς νὰ φροντίσῃ ὅπως φανῇ ἀντάξιός τῆς ιδιότητός του ταύτης.

Ὁ Πρόσκοπος λοιπὸν εἶνε « Ἕλλην πολίτης ».

Αἱ λέξεις αὗται πρέπει νὰ κάμουν ἰδιαίτεραν ἐντύπωσιν, εἰς κάθε Ἕλληνα καὶ ἰδιαίτερος εἰς κάθε πρόσκοπον !

Ὅπως « μαθητῆς » σημαίνει τὸ παιδί τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἓνα σχολεῖον ὀργανωμένον ὑπὸ μίαν διεύθυνσιν καὶ τὸ ὁποῖον διοικεῖται ἀπὸ ὀρισμένους κανόνας, ὅπως ἡ λέξις « πρόσκοπος » δηλοῖ ὅτι ὁ φέρων τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀνήκει εἰς ἓνα σῶμα προσκόπων ὀργανωμένον, διηρημένον εἰς Ὀμάδας, μὲ τοὺς βαθμοφόρους του, τοὺς ἀρχηγούς του, τὴν διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν, τὸν Νόμον, τοὺς κανονισμοὺς τὰς ἡμερησίας διαταγὰς κ.τ.λ. Τοιοῦτοτρόπως ἡ λέξις πολίτης δηλοῖ ὅτι ὁ φέρων τὸν τίτλον αὐτὸν ἀνήκει εἰς ἓνα ἔθνος, (διὰ τὸν Ἕλληνα φυσικὰ τὸ Ἑλληνικόν), ὀργανωμένον διὰ πολιτεύματος, (τοῦ συνταγματικοῦ), διοικουμένου ἀπὸ νόμους, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὸν Πρωθυπουργόν, τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς διοικοῦντας.

Πρέπει λοιπὸν ὁ Πρόσκοπος νὰ ἔχει διαρκῶς ὑπ' ὄψιν του ὅτι εἶνε μέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, πολίτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἰδίως πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὅλου ἔθνους, ὅτι ὡς πολίτης συμμετέχει εἰς ὅλας τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, καὶ, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι ὡς πολίτης δύναται νὰ εἶνε παράγων ἐθνικῆς εὐημερίας, καθὼς δύναται νὰ εἶνε καὶ αἷτιος ἐθνικῆς ζημίας.

Ὅπως ὁ Πρόσκοπος ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἔτσι ἀνήκει καὶ εἰς τὸ ἔθνος. Ὅπως ἀποτελεῖ ἐν μετὰ τῆς οἰκογενείας του συμμεριζόμενος ὀλόκληρον τὴν τύχην αὐτῆς, καὶ τὴν καλὴν καὶ τὴν κακὴν, καὶ τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας, οὕτω ὡς πολίτης ἀποτελεῖ ἐν καὶ μετὰ τοῦ ἔθνους, συμμεριζόμενος πᾶσας τὰς τύχας του, τὰς καλὰς καὶ τὰς κακὰς, τὰς ἀποτυχίας καὶ τὰς ἐπιτυχίας, συμπάσχων μετὰ τῶν ἄλλων ἐλλήνων καὶ χαίρων ἐπίσης. Καὶ ὅπως τὸ κάθε ἄτομον δὲν δύναται νὰ ἀποσπασθῇ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀποχωρισθῇ αὐτῆς ἄνευ σπουδαίας βλάβης, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ ἄτομον δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτὸν του ὡς μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἔθνος ἄνευ σπουδαίας καὶ ριζικῆς βλάβης.

Πράγματι ἡ ἱστορία μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἀνήκῃ ἐὰν θέλῃ ἢ ὄχι εἰς τὸ ἔθνος, εἰς τὴν πατρίδα του. Ὅχι, ἐλευθερία ἐκλογῆς εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν ὑπάρχει. Μία εἶνε ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ

τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένη λύσις: δηλαδή ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχη πάντοτε ὑπ' ὄψει του ὅτι ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Ἔθνους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν οἱ γονεῖς του, ὅτι εἶνε ἐν μετ' αὐτοῦ καὶ ὅτι εἶνε προωρισμένος νὰ ζήσῃ τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους καὶ νὰ ζήσῃ ὅλας τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας τοῦ Ἔθνους.

Συμφώνως μὲ αὐτὰ ὅταν λέγω « Εἶμαι Ἕλλην πολίτης » αὐτὸ σημαίνει « ἀνήκω ἀναποσπᾶστος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν οἱ γονεῖς μου καὶ οἱ προπάτορές μου, εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐν μέλος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τὴν ὁποῖαν ἀποτελεῖ ἐν τῷ κόσμῳ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, καὶ εἶμαι συνδεδεμένος μὲ ὄλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας διὰ ἀρρήκτων δεσμῶν ».

Ὁ Ἕλλην πρέπει νὰ ἔχη διαρκῶς ὑπ' ὄψιν του ὅτι συνδέεται μὲ ὄλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας μὲ δεσμοὺς ἐξ ἴσου στενοὺς ὅπως οἱ δεσμοὶ οἱ ὁποῖοι τὸν συνδέουν πρὸς τοὺς γονεῖς του, καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν δύναται, μὰ κατ' οὐδένα τρόπον, νὰ χωρίσῃ τὴν τύχην του ἀπὸ τὴν τύχην τῶν ἄλλων συμπατριωτῶν, καὶ ὅτι ἡ εὐτυχία του δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀσφαλῆς καὶ σταθερὰ παρὰ μόνον ὅταν ἡ εὐτυχία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εἶνε ἀσφαλῆς καὶ σταθερὰ.

Αὐταὶ λοιπὸν εἶνε αἱ μεγάλαι καὶ ἀσυζήτητοι ἀλήθειαι τὰς ὁποίας πρέπει νὰ χαράξῃ βαθειὰ εἰς τὴν καρδιά του ὁ Πρόσκοπος, διὰ νὰ φέρῃ ἐπαξίως τὸν τίτλον τοῦ « Ἑλληνος Πολίτου », δηλαδή:

Ὅτι ὡς Ἕλλην πολίτης εἶνε ἀναπόσπαστον μέλος μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας ἢ ὁποῖα ὀνομάζεται τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος,

Ὅτι ἐπομένως συνδέεται ὡς ἀδελφὸς μὲ ὄλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας πολίτας,

Ὅτι ἡ τύχη του ἐν τῷ βίῳ θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους,

Ὅτι εὐτυχία του εἶνε ἡ εὐτυχία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ ὅτι ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δυστυχήσῃ θὰ δυστυχήσῃ μοιραίως καὶ αὐτός.

Ἄς μὴ νομίζει δὲ ὁ Ἕλλην πολίτης ὅτι δύναται νὰ εὐημερήσῃ ἐὰν προσκολληθῇ εἰς ἄλλο Ἔθνος; ἐὰν ἀγαπήσῃ ἄλλο Ἔθνος, οἷονδήποτε ἰσχυρὸν καὶ κραταιὸν καὶ ἐὰν εἶνε αὐτό. Αὐτὸ θὰ ἦτο μία μεγάλη πλάνη ἐκ μέρους του. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ Ἕλλην πολίτης ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ εὐημερήσῃ καὶ εὐτυχήσῃ εἶνε νὰ ἀγαπᾷ διακαῶς τὴν ἑλληνικὴν του πατρίδα καὶ μόνον αὐτήν. Ἐὰν δὲ τυχὸν ζητήσῃ εὐτυχίαν εἰς ἄλλην πατρίδα θὰ περιπέσῃ εἰς οἰκτρὰν, λυπηρὰν καὶ γελοῖαν πλάνην. Διότι εἰς τὸ Ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτανθῇ δὲν θὰ εὖρη ποτὲ εἰλικρινῆ ὑποδοχήν! Δὲν θὰ μπορέσῃ ὁ Ἕλλην ποτὲ νὰ γίνῃ ἀδελφὸς μὲ τοὺς πολίτας ἄλλου Ἔθνους. Καὶ ἐὰν κατ' ἐπιφάνειαν φανῇ ὅτι εὐτυχεῖ εἰς ἄλλο ἔθνος ὁ Ἕλλην, ἡ εὐτυχία αὐτῆ δὲν εἶνε παρὰ παροδικὴ καὶ ψεύτικη, διότι ταχέως θὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ ἴδιος ὅτι οἱ πολῖται τοῦ ἄλλου ἔθνους τὸν μεταχειρίζονται ὡς ξένον καὶ ὅτι ἡ ἄλλη πατρίς δὲν δύναται οὐδέποτε νὰ τοῦ προσδώσῃ τὴν ὑψίστην χαρὰν καὶ εὐτυχίαν τὴν ὁποῖαν μόνη ἡ γλυκεῖα ἑλληνικὴ του πατρίδα δύναται νὰ τοῦ δώσῃ.

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
Αἰγύπτου

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 5

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΞΗΡΩΝ ΦΥΤΩΝ

1ον. Προκηρύσσεται διαγωνισμός σχηματισμού συλλογής ξηρών φυτών (ξηράριον), με βραβεία 1ον εκ δρ. 150 και 2ον εκ δρ. 100.

Ἀθλοθέτης ὁ κ. Ἀλ. Πάλλης.

2ον. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύναται νὰ λάβῃ μέρος πᾶς ἐγγεγραμμένος Ἑλληὺν Πρόσκοπος.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς συλλογῆς πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ διαγωνιζόμενος εἶνε ἐγγεγραμμένος ὡς Πρόσκοπος.

3ον. Ἡ προθεσμία ἀποστολῆς συλλογῶν ἀρχίζει μὸλις δημοσιευθῆ ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος καὶ τελειώνει τὴν 1ην Νοεμβρίου 1914.

4ον. Ἡ συλλογὴ θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ 50 τὸ πολὺ φυτὰ ἄγρια, δηλ. φυτὰ ποῦ συναντῶμεν εἰς τὰ βουνὰ, τὰ δάση τῶν ρεμματιῶν, καὶ ὄχι καλλιεργημένα εἰς κήπους. Π. χ. Θυμαρί, ρήγανη, φασκομηλιά, δυόσμος, σχίνος, πριναρί, κουμαριά, γκορτσά (ἀγριαχλαδιά), κοκορετσιά (ἀγριοφιστικιά) κτλ.

5ον. Ἡ συλλογὴ πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ φυτὰ μιᾶς περιφερείας, τῆς περιφερείας ὅπου διαμένει ὁ διαγωνιζόμενος, καὶ ὄχι ἀπὸ φυτὰ διαφόρων μερῶν, π. χ. φυτὰ τῆς

Ἀττικῆς ἢ φυτὰ τῆς Ἀργολίδος, ὄχι φυτὰ Ἀττικῆς καὶ Ἀργολίδος μαζί.

6ον. Ἡ συλλογὴ πρέπει νὰ εἶνε καθαρὰ καὶ τακτικῆ. Τὰ δνόματα τῶν φυτῶν καὶ αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι καθαρογραμμῆναι καὶ εὐανάγνωστοι.

7ον. Ἡ συλλογὴ θὰ σχηματισθῆ συμφῶνως μὲ τὰς διδομένας ὁδηγίας.

8ον. Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ θὰ βραβεύσῃ τὰς δύο καλλιτέρας συλλογὰς. Οἱ ἀποστείλαντες αὐτὰς θὰ προσέλθουν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ αὐτοὺς ἵνα πεισθῆ ὅτι πράγματι γνωρίζουν τὰ φυτὰ, τὰ δνόματά των, καὶ ὅσα ἄλλα σχετικὰ περὶ αὐτῶν ἀνέφερον.

Ἐὰν ἡ Ἑλλανόδικος πεισθῆ ὅτι τὴν συλλογὴν δὲν ἔκαμεν ὁ Πρόσκοπος μόνος του, ἔχει δικαίωμα νὰ τὸν ἀποκλείσῃ.

Πρέπει λοιπὸν οἱ διαγωνιζόμενοι νὰ συλλέξουν, ξηράνουν, καὶ τακτοποιήσουν τὰ φυτὰ μόνον, πᾶσαν δὲ πληροφορίαν ἐὰν δὲν τὴν γνωρίζουν δύναται νὰ τὴν ζητήσουν παρ' ἄλλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Ἰουνίου 1914

Ὁ Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΝΙΚ. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ Κ. ΜΕΛΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΝ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΞΗΡΩΝ ΦΥΤΩΝ

Διὰ νὰ κάμωμεν συλλογὴν ξηρῶν φυτῶν ἀκολουθοῦμεν τοὺς ἑξῆς κανόνας :

1ον. **Συλλογὴ.**

Τὸ φυτὸν τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἀποξηράνωμεν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπάνω του, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν, ρίζας, ἄνθη καὶ καρπούς. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶνε τοῦτο δυνατὸν, προκειμένου περὶ φυτοῦ μεγάλου, θάμνου ἢ δένδρου, κόπτομεν μικροὺς κλάδους, οἱ ὁποῖοι πρέπει ἂν ἦνε δυνατὸν νὰ ἔχουν ἄνθη ἢ καρπούς

2ον. **Ξηράναις.**

Διὰ νὰ ξηράνωμεν τὰ φυτὰ, τοποθετοῦμεν αὐτὰ μεταξὺ φύλλων ἐφημερίδων, καὶ τὰ πιέζομεν θέτοντες ἄνωθεν σανίδα ἢ δεμένον βιβλίον ἔχον τὸ μέγεθος τῶν φυτῶν, μὲ μικρὸν βάρος πρόσθετον.

Ἐὰν ἔχωμεν πολλὰ φυτὰ, τοποθετοῦμεν αὐτὰ ἐναλλάξ μεταξὺ φύλλων ἐφημερίδων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σχηματίζεται δέσμη ἀρκετοῦ πάχους τὴν ὁποίαν πιέζομεν τοποθετοῦντες ἄνωθεν σανίδα ἢ βιβλίον μὲ μικρὸν βάρος.

Δυνάμεθα νὰ πιέσωμεν τὰ φυτὰ θέτοντες τὴν δέσμην μεταξὺ δύο σανίδων τὰς ὁποίας σφίγγομεν διὰ λωρίων.

Ἀφίνομεν τὰ φυτὰ πεπιεσμένα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Τὴν ἐπομένην ἑξάγομεν αὐτὰ ἐκ τῶν ἐφημερίδων κατὰ σειρὰν, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ θέτομεν εἰς νέας ἐφημερίδας, διότι αἱ παλαιαὶ εἶνε ποτισμένα μετὰ τὴν ὑγρασίαν τῶν φυτῶν, καὶ σχηματίζομεν πάλιν τὴν δέσμην κατὰ τὸν

αὐτὸν τρόπον ἐπιθέτοντες βάρους μεγαλύτερον.

Τὴν ἀλλαγὴν αὐτῶν ἐπαναλαμβάνομεν καθ' ἑκάστην ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἕως οὗτου παρατηρήσωμεν ὅτι τὰ φυτὰ ἐξηράνθησαν.

Κατὰ τὴν ἐναπόθεσιν τῶν φυτῶν ἐντὸς τῶν ἐφημερίδων, προσπαθοῦμεν ὥστε τὰ φυτὰ νὰ τοποθετοῦνται καλῶς, ὅσον τὸ δυνατόν φυσικώτερα, διορθώνομεν τὰ φύλλα ὥστε νὰ μὴ εἶνε διπλωμένα, τακτοποιοῦμεν τὰ ἄνθη κλπ.

Φυτὰ ἔχοντα ἄνθη παχέα (τριαντάφυλλο) ἢ ταξιανθίας ὀγκώδεις (ἥλιος, γαϊδουράγκιθο), τοποθετοῦμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀφ' οὗ κόψωμεν πρῶτον τὰ ἄνθη εἰς τὸ μέσον καὶ θέσωμεν μόνον τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς πίεσιν.

Ὅργανα τῶν φυτῶν τὰ ὁποῖα πίπτουν εὐκόλως ὅταν ξηρανοῦν (π.χ. καρποὶ, φύλλα, κ.λ.π.), θέτομεν ἐντὸς φακέλων τοῦς ὁποίους προσκολλῶμεν πλησίον τοῦ φυτοῦ.

3ον. Κόλλημα.

Ἄμα τὸ φυτὸν ξηρανοῦν, τὸ ἐξάγομεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων, τοποθετοῦμεν ἐπὶ φύλλου χάρτου καθαροῦ καὶ χονδροῦ καὶ στερεώνομεν ἐπ' αὐτοῦ διὰ λεπτῶν ταινιῶν χάρτου αἱ ὁποῖαι διέρχονται ἀνωθεν τῶν φύλλων, κλάδων, ἢ ἀνθέων τοῦ φυτοῦ, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα ἀλείφομεν μὲ κόλλαν, καὶ κολλῶμεν ἐπὶ τοῦ χάρτου εἰς τρόπον ὥστε τὸ φυτὸν νὰ μένη ἀκίνητον.

Ὅλα τὰ φύλλα τοῦ χάρτου τῆς συλλογῆς πρέπει νὰ ἔχουν τὸ αὐτὸ μέγεθος.

Κάθε φυτὸν, ὅσο μικρὸν καὶ ἂν εἶνε πρέπει νὰ εἶνε ἐπὶ ἰδιαίτερον φύλλου, νὰ μὴ

εἶνε ἐπὶ τοῦ ἰδίου φύλλου δύο ἢ περισσότερα φυτὰ.

4ον. Ὄνομασία καὶ περιγραφή.

Εἰς κάθε φύλλον, ἀφ' οὗ κολλήσωμεν τὸ φυτὸν, κολλῶμεν πλησίον εἰς μίαν γωνίαν τεμάχιον τετραγώνου χάρτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου γράφομεν :

1ον. Τὸ ὄνομα τοῦ φυτοῦ εἰς τὴν κοινὴν δημοτικὴν γλῶσσαν.

Διὰ νὰ τὸ μάθωμεν ἐρωτῶμεν τοὺς χωρικοὺς, δὲν περιοριζόμεθα ὅμως ποτὲ εἰς πληροφορίας ἑνὸς ἀτόμου, διότι ἐνδεχόμενον ἢ πληροφορία του νὰ μὴ εἶνε ἀκριβῆς, ἐρωτῶμεν πολλοὺς, ἕως οὗτου πεισθῶμεν περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς δοθείσης πληροφορίας.

2ον. Τὸν τόπον ὅπου εὔρωμεν τὸ φυτὸν : βουνό, δάσος, βάλτος, ρεμματιά, κλπ. καὶ τὸ ἰδιαίτερον ὄνομα τῆς τοποθεσίας, ἂν ἔχη.

3ον. Τὴν χρονολογίαν.

4ον. Διαφόρους πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὴν βλάστησιν τοῦ φυτοῦ π.χ. ἂν τὸν χειμῶνα χάνη τὰ φύλλα του, πότε βγάζει νέα, πότε ἀνθίζει, κλπ.

5ον. Ἄν χρησιμεύη εἰς τίποτε καὶ εἰς τί π.χ. ἢ γκορισιὰ μπολιάζεται ἀχλαδιά, ἢ κοκορησιὰ φιστικιά, τὸ θυμάρι κάμνει μέλι, τὸ φασκόμηλο.....κλπ.

5ον. Ταξινόμησις τῆς συλλογῆς.

Κατατάσσομεν μαζὶ ὅλα τὰ φυτὰ ὅσα φυτρώνουν εἰς τὰ ἴδια μέρη (βουνό, ρεμματιά, βάλτος κ.λ.π.)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 6

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΟΥΝΟΥ

1ον. Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς ἀναβάσεως βουνοῦ μὲ δύο βραβεῖα τὸ 1ον ἐκ δρ. 300 τὸ δὲ δευτέρον ἐκ δρ. 200.

Ἄθλοθέτης ὁ κύριος Ἀλέξανδρος Πάλλης.

2ον. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ γείνη κατὰ μῆνα Νοέμβριον καθ' ἡμέραν ὀρισθησομένην ἔγκαιρως καὶ τόπον (ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀττικῆς) ὀρισθησομένην αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ.

3ον. Εἶνε δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμὸν πᾶς Πρόσκοπος ἀπὸ πέντε τουλάχιστον μηνῶν πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγγεγραμμένος εἰς Ὀμάδα ἀνεγνωρισμένην, φέρων καὶ τὴν σχετικὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται, συνοδευομένην ὑπὸ ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν γονέων του.

α') Οἱ συμμετέχοντες θὰ εἶνε ἡλικίας τουλάχιστον 15 ἐτῶν συμπληρωμένων.

β') Θὰ φέρουν πιστοποιήσιν ἰατροῦ δηλοῦντος ὅτι δύνανται νὰ ἐπιχειρήσουν ἀκινδύνως ἀνάβασιν βουνοῦ διαρκείας 3 τὸ πολὺ ὡρῶν.

γ') Θὰ δηλώσουν τὴν συμμετοχὴν των κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον.

δ') Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ θὰ φέρουν ἐξάρτησιν καὶ εἶδη ὀρισθησομένα ὑπὸ τῆς Ἐγκυκλίου διὰ τῆς ὁποίας θὰ κοινοποιηθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἡ πρόσκλησις αὕτη θὰ γείνη διὰ τῶν ἐφημερίδων «Νέα Ἡμέρα», «Ἐστία», ὁ «Πρόσκοπος» καὶ «Ἐσο Ἐτοιμος».

ε') Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ἀποκλεισμοῦ

οϊουδήποτε ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ, δίδουσα λόγον περὶ τούτου εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας ἐὰν προκληθῇ εἰς τοῦτο.

4ον. Ἡ ἀνάβασις θὰ γείνη καθ' Ὁμάδας ἐκ πέντε Προσκόπων σχηματισθησομένης ἐκ τῶν προτέρων ἐλευθέρως. Ἡ περὶ τούτου δήλωσις θὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν συμμετοχῆς τοιαύτην. Αἱ Ὁμάδες θὰ ἐκκινήσουν ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην κατὰ διαλείμματα 10 λεπτῶν τῆς ὥρας. Ἴνα δὲ θεωρηθῇ νικητρία μία Ὁμάς δέον νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα *πλήρης*, ἤτοι, ἐὰν τις δι' ἓνα οἰονδήποτε λόγον δέον νὰ σταματήσῃ ὀφείλει ὀλόκληρος ἢ Ὁμάς νὰ τὸν βοηθήσῃ ἵνα φθάσουν πάντες τοῦτοχρόνως.

5ον. Εἰς σημεῖα τινὰ τοῦ διανυθησομένου δρόμου θὰ ἐγκατασταθοῦν σταθμοὶ ἐξελεγκτικοί.

6ον. Θὰ βραβευθῇ ἡ Ὁμάς ἐκείνη ἣτις θὰ τύχῃ τοῦ μεγαλειότερου ἀριθμοῦ βαθμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς στοιχείων :

α.) Χρόνος ἀναβάσεως βαθμολογεῖται ὀλόκληρος ἢ «Ὁμάς». Συντελεστής 3

β.) Σωματικὴ κατάστασις βαθμολογεῖται ἕκαστος Πρόσκοπος. Συντελεστής 4.

γ.) Σαφήνεια εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὸν δρόμον συμβάντων βαθμολογεῖται ἕνας ἕκαστος. Συντελεστής 2.

Σημειώσεις. Ἡ βαθμολογία εἶνε ἀπὸ 1—5 καὶ δίδεται εἴτε εἰς ὀλόκληρον τὴν Ὁμάδα εἴτε εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν Προσκόπων αὐτῆς.

Ἦ: πρὸς τὴν σωματικὴν κατάστασιν θὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψει καὶ αἱ σημειώσεις τῶν ἐξελεγκτικῶν σταθμῶν.

Κατὰ τὴν προπόνησιν, τὴν ἀπαραίτητον διὰ τοιοῦτον ἀγῶνα, πρέπει οἱ Πρόσκοποι νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψει ὅτι κύριος σκοπὸς τοῦ ἀγωνίσματος εἶνε :

α.) Ν' ἀνευρίσκη τις εἴτε ἐκ τοῦ χόρτου, εἴτε ἐκ πληροφοριῶν, εἴτε ἐξ ἔξεως καὶ ἀσκήσεως τὸν *συντομώτερον* πρὸς τὴν Κορυφὴν δρόμον ἀποφεύγων χαράδρας καὶ ἄλλα ἐμπόδια.

β.) Ν' ἀποφεύγῃ τὴν ταχύτητα τοῦ βήματος κατὰ τὴν ἀνάβασιν διότι εἶνε ὀλεθρία εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ἀναπνοὴν θέλει δὲ ἀμέσως ἐξελεγχθῇ εἰς τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμούς.

γ.) Πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν ἐντελῶς ἀκμαῖος καὶ μὲ περισσεύμα δυνάμεων.

7ον. Τὸ χρηματικὸν βραβεῖον θὰ μοιρασθῇ εἰς τοὺς Προσκόπους τῶν νικητριῶν Ὁμάδων οἵτινες θὰ τὸ καταθέσουν ὡς δωρεάν αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ὁμάδος τῶν. Τὰ ὀνόματά τῶν θὰ χαραχθοῦν ἐπὶ εἰδικοῦ πίνακος ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰουνίου 1914

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΜΕΛΑΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τὰς ἑκασταχοῦ Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Αἰγύπτου ὅπως ἀποστέλλωσι καθ' ἑκάστην δεκαπενθημερίαν σημεῖωμα σχετικὸν μὲ τὴν Κίνησιν τῶν Σωμάτων αὐτῶν πρὸς δημοσίευσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀφιερωθεῖσαν σελίδα τοῦ «Ἔσο Ἐτοιμος» διὰ τὴν Κίνησιν τῶν Σωμάτων Αἰγύπτου.

Συγχρόνως παρακαλεῖ αὐτὰς ὅπως εὐαρεστούμεναι ἀπαντήσωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Συντάξεως πρὸς τοὺς κ.κ. Προέδρους σταλείσαν ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ Ὁργάνου μας αἴτησιν πρὸς διορισμὸν ἐνὸς ἀνταποκριτοῦ δυνάμενου ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀντιπρο-

σωπεῖαν τοῦ Περιοδικοῦ καὶ συντελέσῃ διὰ τῆς τακτικῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Συντάξεως συνεργασίας εἰς τὴν πρόοδον τοῦ «Ἔσο Ἐτοιμος» καθισταμένου τοιούτοτρόπως αὐτοῦ ἐνημέρου πράγματι ὀργάνου τῶν ἑκασταχοῦ Σωμάτων.

ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἀναχωρήσαντος τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν τοῦ κ. Π. Ἀρκουδάρη προεδρεύοντος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλεξανδρείας τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀνέλαβε προσωρινῶς ὁ κ. Γ. Χαριτάκης Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀγαπητέ μου Πρόσκοπε,

Ἐπρεπε νὰ τὸ περιμένης. Παρόμοιοι τύποι εὐρίσκονται παντοῦ, ἐπειδὴ παντοῦ ξεφτυρώνουν, πρὸ παντὸς ὅμως εἰς ὁμίλους καὶ σώματα ὅπου εὐρίσκουν στάδιον τῆς φαινομενικῆς των ἀξίας. Αὐτοὶ εἶνε πάντοτε πρῶτοι σὲ κάθε συναναστροφήν· ζητήσεις ἢ δὲν ζητήσεις τὴν γνώμην τους, αὐτοὶ θὰ σοῦ τὴν ποῦν, τοὺς θέλεις ἢ δὲν τοὺς θέλεις αὐτοὶ θὰ σοῦ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ἐπειδὴ ὅλα τὰ μαντεύουν, ὅλα τὰ προνοοῦν καὶ ὅλα τὰ γνωρίζουν. Ὁ Μπάδεν-Πάουελ ἔμπρὸς σ' αὐτοὺς εἶνε τίποτε. Οἱ ἀνώτεροι, εἶνε ἠθικῶς κατώτεροί των ἐπειδὴ ἀπ' αὐτοὺς ἀντλοῦν τὰς ιδέας των, τὰς ὁποίας ἰδιαίτερος τοὺς τὰς ξεφουρνίζουν καθότι μόλα τὰ χαρίσματα των, ἔχουν βλέψεις, καὶ τὸ χάρισμα τῆς μετριοφροσύνης. "Α! ὅλα κι' ὅλα κανεὶς σὰν κι' αὐτοὺς δὲν ἐργάζεται, δὲν τρέχει, δὲν ἰδρώνει καὶ δὲν μαλλιάζει τὴν γλώσσαν του διὰ ἰδανικὰ, ποῦ κανεὶς δυστυχῶς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ παρὰ μόνον αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι δι' ἰδιαίτερας συμβάσεως μὲ τὸν μακαρίτην Προμηθεά κατεκράτησαν δι' ἰδικόν τους λογαριασμὸν ὅλον τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Δὲν εἰσεύρω ἂν διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν, σοῦ σχεδιαγράψω τὸν τύπον-ξίζάνιον ποῦ καθὼς μοῦ γράφεις γίνεται πρόξενος τόσων δυσπαρασκευῶν εἰς τὸ Σῶμά σας, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ εἶνε πολὺ διανοητικὸς, ἀφοῦ κατὰ φυσικὸν κανόνα, ὅλοι οἱ τέτοιου χαρακτῆρος ἄνθρωποι, ἔχουν βγῆ ἀπὸ τὸ ἴδιον καλοῦπι, καὶ ἔχουν ὅλοι τὰ ἴδια χαρίσματα, ἐπειδὴ περὶ ἐλαττωμάτων δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος.

Μὲ τοὺς τύπους αὐτοὺς, πρέπει λοιπὸν νὰ εἶσαι πάντοτε πολὺ ἐπιφυλακτικὸς ἐπειδὴ ἢμποροῦν διαφοροτρόπως νὰ σὲ βλάψουν καὶ νὰ δημιουργήσουν ἀντιπαθείας καὶ κόμματα εἰς Σῶμα, ἀρτισύστατον ὅπως τὸ ἰδικόν σας, ὅπου ἀπαραίτηται διὰ τὴν ἐδραίωσιν καὶ πρόοδον αὐτοῦ, εἶνε ἡ σύμπνοια καὶ ἡ ἀμοιβαία μεταξὺ πάντων ἐκτίμησις καὶ ἀγάπη.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν πάσης παρεξηγήσεως καὶ δυσαρέστων διὰ τὸ Σῶμά σας συννεπειῶν, φρόντισε πάντοτε διὰ τοῦ παραδείγματός σου καὶ τῆς πρὸς τοὺς συναδέλφους σου συμπεριφορᾶς, νὰ ἐμπνεύσῃς τὸ πνεῦμα τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς φιλαληθείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον πρέπει νὰ ρυθμίζονται αἱ σχέσεις σας

Συζήτησε πάντοτε πρὶν δώσης πίστιν, τὰ

λόγια τῶν σπουδαίων αὐτῶν προσωπικοτήτων, ποῦ εὐκολώτατα θὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὸ Σῶμά σας· μὴ δώσης βάσιν ποτὲ εἰς τοὺς ἐπαίνους των, καὶ ποτὲ μὴ πιστέψῃς ὅτι σοῦ ποῦν δι' ἄλλον εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεις νὰ ἀναφέρῃς ἀμέσως τὰ παρὰ τῶν καλοθελητῶν αὐτῶν ἰδιαίτερος λεχθέντα, ἐπειδὴ πάντοτε ἰδιαίτερος ὁμιλοῦν καὶ ἰδιαίτερος ἐκφράζουν τὰς ιδέας των.

Μὴν ἀφίσης ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ δώσης τὴν κατάλληλον ἀπάντησιν εἰς ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀναφέρουν διὰ νὰ ἀποδείξουν τὴν παντογνωσίαν τους. Μὴ βαρεθῆς ποτὲ, ἔνεκεν τοῦ ἀνυποφόρου χαρακτῆρός των καὶ τῆς ἀνιαρᾶς μετ' αὐτῶν συζητήσεως, νὰ πατάξῃς ὅπου πρέπει τὸν φανφαρονισμόν τους, διότι εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ διορθώσης τὴν ματαιοδοξίαν καὶ τὴν ἐγωλατρείαν τους, καθὼς μᾶς τὸ ἐπιβάλλουν ἄλλωστε αἱ προσκοπικαὶ μας ἀρχαί.

Εἰς τὴν κρυψίνοιάν τους, ἀντέταξε τὴν ἐλευθερογνωμίαν σου· εἰς τὴν στρεψοδικίαν τους, τὴν εἰλικρίνειαν· εἰς τὴν κολακειάν τους, τὴν περιφρόνησιν· εἰς τὰ ψεύδη τους, τὴν ἀλήθειαν· καὶ εἰς τοὺς διπροσώπους καὶ ὑπόουλους τρόπους των, τὴν ἐκφρασιν μιᾶς μορφῆς ποῦ ἀπεικονίζει κατακάθαρα καὶ ὀλοφώτεινα ὅλας τὰς σκέψεις καὶ τοὺς συλλογισμοὺς μιᾶς ἀγνῆς ψυχῆς, ὅλα τὰ αἰσθήματα μιᾶς τῶντι προσκοπικῆς καρδιάς.

Τοιοιτοτρόπως λοιπὸν θὰ φερθῆς, φίλατάτε μου, ἀπέναντι ὅλων αὐτῶν τῶν καλοθελητῶν, καὶ αὐτὴ θὰ εἶναι σὲ γενικὰς γραμμάς ἢ πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰ σου, ἐνόσω λόγοι πειθαρχικοὶ, δὲν σὲ ἀναγκάζουν νὰ ὑποτάσσεσαι τυφλῶς καὶ ἀσυζητήτως εἰς τὰς διαταγὰς των. Ἄλλ' ἂν κατὰ κακὴν σου τύχην, πέσῃς εἰς τὴν ἐξουσίαν τοιούτων χαρακτῆρων, προσπάθησε νὰ ὀπλισθῆς μὲ προσκοπικὴν ὑπομονὴν διότι πολλὰς φορὰς θὰ κεντήσουν τὴν ἀξιοπρέπειάν σου καὶ ἀπέναντι τρίτων δυστυχῶς, ἐπειδὴ τότε μόνον τοὺς δίδεται ἀφορμὴ νὰ παίξουν τὸν ρόλον τους καὶ νὰ ἐπιδεξοῦν διασαλακονιζόμενοι τὰ ἱεραρχικά τους δικαιώματα.

Ἐάν πράγματι εἶσαι Πρόσκοπος, καὶ συναισθάνεσαι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὄρκου σου καὶ πονῆς ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν μας, ὀφείλεις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ λησμονήσῃς τὸν ἑαυτόν σου, ὑπομένων ἀγογγύστως ὅλους τοὺς παραλογισμοὺς τῶν τοιούτου χαρακτῆρος ἀνωτέρων σου, καὶ εὐρίσκων μᾶλλον εὐχαρίστησιν παρὰ δυσαρέσκειαν εἰς τὴν πεποιθήσιν ὅτι

τοιουτοτρόπως φερόμενος διτιῶς ἐκτελεῖς τὸ προσκοπικόν σου καθήκον.

Ἐννοῶ πολὺ καλὰ τὴν ἀπογοήτευσιν, τὴν ὁποῖαν θὰ αἰσθανθῆς βλέπων πρωτοστατούντας εἰς τὸ Σῶμά σας τύπους ὡς οἱ περιγραφέντες, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν καλοσκεφθῆς τὴν ἐφήμερον βασιλείαν τῶν πε-

ρὶ ὧν ὁ λόγος προσωποποιήτων, δὲν θ' ἀ-ε-πισθῆς, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσης ἐργαζόμενος παραβλέπων τοὺς ἰδιοτελεῖς τῶν σκοποῦς, καὶ κηδόμενος μόνον τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς προόδου τοῦ Σώματος.

Ο. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

Ἐπαρχηγὸς Α' Ὀμίλου Α. Α.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Γ.

ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ, & ΖΕΩΝΤΟΣ (ΒΡΑΣΤΟΥ) ΥΔΑΤΟΣ

Καὶ ἡ φωτιά καὶ τὸ βραστὸ νερὸ ὅταν πέσῃ εἰς ἓνα μέρος τοῦ σώματος μᾶς προξενοῦν ἔγκαυμα (κάρνιμο).

Ὅταν τὸ κάρνιμο εἶνε ἐκτεταμένο καὶ καταλαμβάνει τὸ 1)3 τοῦ σώματός μας ἢ κατὰστασις εἶνε πολὺ σοβαρὰ καὶ ὀφειλομένη νὰ προσκαλέσωμεν ἀμέσως ἰατρόν.

Καὶ ἡ φωτιά καὶ τὸ νερὸ ὅταν πέσουν εἰς περιορισμένον μέρος τοῦ σώματός μας προκαλοῦν ἔγκαυμα τὸ ὁποῖον ἢμπορεῖ νὰ εἶνε ἐπιπόλαιον (δηλ. τοῦ δέρματος ἐπάνω-ἐπάνω), ἢμπορεῖ νὰ εἶνε σοβαρώτερον (δηλ. νὰ ἔχη κατὰ ὀλόκληρον τὸ δέγμα) καὶ ἢμπορεῖ νὰ εἶνε ἀκόμη σοβαρώτερον (δηλ. νὰ ἔχη κατὰ ἔκτος τοῦ δέρματος καὶ ὁ ὑποδόρειος ἰστός καὶ οἱ μῦς).

Ὅταν τὸ ἔγκαυμα εἶνε ἐπιπόλαιον, λέγεται:

1ου βαθμοῦ, ὁπότε τὸ καὲν μέρος γίνεται ἐρυθρόν, πονεῖ καὶ τσοῦζει.

2ου βαθμοῦ ἔγκαυμα εἶνε ὅταν ἔχη κατὰ ὀλόκληρον τὸ δέγμα, ὁπότε ἀναπτύσσονται καὶ φλύκταιναι (φοῦσκες) καὶ ὁ ἄρρωστος πονεῖ πολὺ περισσότερον τώρα.

Ὅταν ὁμως ἔχει κατὰ πλὴν τοῦ δέρματος καὶ ὁ ὑποδόρειος ἰστός καὶ μῦς. Τότε λέγεται ἔγκαυμα **τρίτου βαθμοῦ**, ὁπότε ὁ ἄρρωστος ὑποφέρει τόσῳ πολὺ, ὥστε εἶναι ἀνάγκη νὰ προστρέξωμεν ἀμέσως εἰς ἰατρόν.

Ἡ πρώτη μας φροντίς εἶναι νὰ σβύσωμεν τὴν φωτιά ἔὰν εἴμεθα πλησίον καὶ ἀμέσως ἔπειτα νὰ προφυλάξωμε τὸ καὲν μέρος ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἐνός μὲν προξενεῖ πόνον καὶ τσοῦξιμο καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡς φορεῖς μικροβίων δύναται νὰ μόλυνῃ τὸ ἔγκαυμα.

Διὰ τὰ ἔγκαυματα τοῦ **α' βαθμοῦ** ἔὰν ἔχωμεν πρόχειρον ἀπεστείρωμένον χλιαρὸ νερὸ πλύνωμεν ἀφθόνως καὶ ἔπειτα ἀλεί-

φομεν τὸ μέρος μὲ μίαν λιπαρὰν οὐσίαν, (καθαρὰν πάντοτε) βαζελίνη, λάδι, καὶ τὸ ἐπιδένομεν ἔπειτα ὅπως καθε τραῦμα.

Εἰς τὰ ἔγκαυματα τοῦ **β' βαθμοῦ** ἔὰν ὁ ἄρρωστος πονῇ πολὺ, ἀφοῦ τὰ πλύνωμεν μὲ καθαρὸ νερὸ ὅπως καὶ προηγουμένως, καί-ομεν μίαν βελόνην μὲ τὴν ὁποῖαν παρακεν-τοῦμεν ταῖς φοῦσκες διὰ νὰ βγῆ τὸ νερὸ καὶ ἔπειτα τὸ ἀλείφομεν μὲ βαζελίνη καὶ τὸ δένομεν.

Εἰς τὰ ἔγκαυματα τοῦ **γ' βαθμοῦ** ἀφοῦ πλύνωμεν καὶ ἐπιθέσωμεν τὰ λιπαρὰ, θὰ ἀκινήσωμεν τὸ μέρος ἔὰν εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ σώματός μας, θὰ κίνομε ἓνα καλὸν ἐπίδεσμον καὶ θὰ στείλωμεν τὸν ἄρρωστον ἀμέσως εἰς τὸν ἰατρόν.

ΕΠΙΣΤΑΞΙΣ (ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ)

Ὅταν τρέξῃ αἷμα ἀπὸ τὴν μύτη λέγεται ἐπίσταξις. Διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἐπίσταξις πρέπει:

α'. Νὰ μὴ σκουπίζωμεν τὴν μύτην ὅπως κατὰ κακὴν συνήθειαν γίνεται.

β'. Νὰ ρουφήξωμεν διὰ βαθείας εἰσπνοῆς ἀπὸ τὴν μύτη χλιαρὸν νερὸ, ἔὰν ἔχωμεν πρόχειρον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἔχωμεν προηγουμένως διαλύσει ὀλίγον ἄλας ἢ ὀπὸν λεμονίου.

γ'. Πρέπει νὰ πιέσωμεν τὴν μύτη διὰ τῶν δακτύλων μας ἐπὶ πέντε λεπτά.

Ὅταν παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ ἐπίσταξις ἐξακολουθεῖ τότε θὰ βρέξωμεν τὴν κεφαλὴν μὲ κρύο νερὸ, θὰ ἀνυψώσωμεν τὸ σύστοιχον ἄνω ἄκρον καὶ θὰ τὸ βάλλωμεν ἄνω καὶ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς.

Ἐὰν ἡ ἐπίσταξις ἐξακολουθῇ ἀκόμη θὰ πάρωμεν ἓνα κομμάτι βαμβάκι ἢ καὶ ἓν ἔλλειψει ἓνα κομμάτι πανὶ καθαρὸ καὶ θὰ βουλώσωμεν τὸ ρουθοῦνι ποῦ χάνει αἷμα καὶ θὰ στείλωμεν τὸν ἄρρωστον εἰς τὸν ἰατρόν.

(Ἀκολουθεῖ)

Μ. ΤΣΑΤΣΑΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΕΔΑΦΟΥΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Β'. ΕΙΔΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΑΝΙΧΝΕΥΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΟΛΩΝ

Ἐκάστη περίπολος σίγκειται ἐκ μιᾶς ἐνωμοτίας ἐξ 8 προσκόπων συμπεριλαμβανομένων τοῦ ἐνωμοτάρχου ὅστις καὶ ὀνομάζεται περιπολάρχης καὶ τοῦ ὑπενωμοτάρχου. Περίπολος τις ἐξερχομένη πρὸς ἀναγνώρισιν ὀφείλει νὰ ἔχη ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀνίχνευσιν καὶ ἀναγνώρισιν ὀρισμένου τινὸς τομέως, δηλαδὴ μέρους ἐδάφους οὔτινος τὰ ὄρια διαγράφονται ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς περιπόλου βαθμοφόρος ὀφείλει ὅσον τὸ δυνατόν προσεκτικώτερον νὰ ἐξετάσῃ τὸν ὑποδειχθέντα τομέα, ἐρευνᾷ πάσας αὐτοῦ τὰς ἐδαφικὰς ἀνωμαλίας λαμβάνων πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα ἵνα μὴ γίνῃ ὄρατος παρὰ τοῦ ὑποτιθεμένου καὶ παραφυλάττοντος ὅπως συλλάβῃ τὴν ἀνιχνευτικὴν περιπόλον ἐχθροῦ. Ἡ ὑπόθεσις τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἐχθροῦ μᾶς ἀναγκάζει νὰ προχωροῦμεν εἰς ἀραιὰν τάξιν ἐκ φόβου μὴ συλληφθῶμεν ἢ φρονευθῶμεν δι' ὀμοβροντίας πυρῆς, ὅτε ἢ πρὸς ἀνίχνευσιν ἀποστολὴ ναιμαγεί, ὡς ἐκ τούτου ἀπαγορεύεται νὰ βυθίζῃ ἢ περιπόλος πυκνωμένη. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς βαθμοφόρος σχηματίζει τὴν ἐνωμοτίαν του εἰς ἀραιὰν τάξιν ἀναλόγως τοῦ ἐδάφους φροντίζει δὲ νὰ κρατεῖ εἰς συνοχὴν ὄχι μόνον τοὺς ἀνιχνευτὰς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ μετ' αὐτοῦ ἵνα προλάβῃ ἀπ' ἐνὸς μὲν νὰ μὴ πέσῃ εἰς ἐνέδραν τινὰ, ἀπ' ἐτέρου δὲ νὰ παρίσχη ταχέως πᾶσαν βοήθειαν εἰς κινδυνεύοντα πρόσκοπόν του, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς ἐδάφη ἀποκεκαλυμμένα ἢ περίπολος προχωρεῖ ἀπὸ ἀσφαλοῦς εἰς ἀσφαλὲς μέρος κατὰ τὸν κάτωθι τρόπον.

Εἰς μόνος πρόσκοπος προχωρεῖ μετὰ προφυλάξεως ἐκ τῆς παρυφῆς δάσους τινὸς μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, φθάσας εἰς τὴν κορυφὴν ἐρευνᾷ τὸν περίεξ ὀρίζοντα προσεκτικῶς, εἴαν κατὰ τύχην ἐπὶ τῆς κορυφῆς εὐρίσκειται σκοπὸς τις τοῦ ἐχθροῦ, μόνος ὁ ἀνιχνεύων πρόσκοπος θέλει συλληφθῆναι, ἐνῶ ἀπεναντίας, εἴαν δὲν φαίνεται τίποτε τὸ ὑποπτον, κάμνει σημεῖον πρὸς τὴν λοιπὴν περίπολον ἢ τις ἐνοῦται μετ' αὐτοῦ, ἐκ τῆς κορυφῆς ταύτης προχωροῦν ὡς ἄνω μέχρι τῆς μικρᾶς ἐπαύλεως καὶ οὕτω καθεξῆς.

Διὰ νὰ ἐξερευνηθῇ μίαν ἔπαυλιν, μίαν ἐσοχικὴν μεμονωμένην οἰκίαν, ἢ ἀνιχνευτικὴν περίπολος σταματᾷ εἰς μέρος ἀφανές, δύο πρόσκοποι ἀποσπῶνται αὐτῆς, διατρέχουσι τὴν ἔπαυλιν, σκαρφαλώνουν σιγὰ τοὺς τοί-

χους διὰ νὰ ἴδωσιν ἐντὸς αὐτῆς, μετὰ ταῦτα εἰσέρχονται ἀνακατεύουν τὰ πάντα καὶ ἐξέρχονται ὅταν πεισθῶσιν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐντὸς.

Εἰσερχομένη ἢ περίπολος ἐντὸς χωρίου τινὸς οἱ πρόσκοποι διασχίζουν ὅλους τοὺς δρόμους αὐτοῦ ἐνῶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς κρατεῖ τινὰς παρ' αὐτῶ διὰ πᾶσαν περιστασίαν. Ἡ διὰ χωρίου διάβασις τῆς περιπόλου ἀπαιτεῖ μεγίστην προσοχὴν διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἢ διὰ νὰ ἀνακλύψῃ αὐτὸν, διότι πολλάκις ὁ ἐχθρὸς ἀφίνει τὴν περίπολον νὰ διέλθῃ ἀνενόητος διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸ κύριον Σῶμα τὸ ὁποῖον ἀνύποπτον βυθίζει βασιζόμενον ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς καὶ τῶν πληροφοριῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀνιχνευτικῆς περιπόλου.

Δὲν πρέπει νὰ λησιμονοῦν τόσον ὁ ἐπὶ κεφαλῆς βαθμοφόρος ὅσον καὶ οἱ ἀνιχνευταὶ πρόσκοποι ὅτι πρέπει ν' ἀκολουθοῦν τὰς δι' ἀναγνωρίσεις ὁδηγίας καὶ κανόνας.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΠΟΥ

Σκοπὸς λέγεται ὁ Πρόσκοπος ἐκεῖνος ὁ διαταχθεὶς νὰ φυλάξῃ μέρος τι. Τιθέμενος Πρόσκοπὸς τις σκοπὸς ὀφείλει νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἐνστικτὸν τῆς παρατηρητικότητός του. Εἰς τὰς ἀνιχνευτικὰς περιπόλους ὀφείλει τις νὰ παρατηρῇ μετὰ προσοχῆς, ἀλλὰ τὴν ἐντασιν τοῦ νοῦς καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διασκεδάξουν ἄλλαι ἀπασχολήσεις, ὡς λ.χ. ἡ πορεία, ὁ προσανατολισμὸς, ἢ ἀναγκαστικὴ προφύλαξις κλπ. ἐνῶ ἀπεναντίας ὁ σκοπὸς τοποθετηθεὶς εἰς ὀρισμένον σημεῖον, δὲν ἔχει ἢ νὰ βλέπῃ μὲ προσοχὴν, νὰ ἀκούῃ, νὰ αἰσθάνεται πᾶν ὅτι δύναται νὰ συμβῇ εἰς ὀρισμένην ἀκτῖνα, πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐντείνῃ εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τὰς αἰσθητικὰς δυνάμεις του.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ σκοποῦ εἶναι ἡ ὑψηλότερα καὶ εὐγενεστέρα πράξις ἢ ὁποῖα ἀνατίθεται εἰς ἓνα Πρόσκοπον, ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἀρχηγὸς στηρίζει ὄχι μόνον τὴν ζωὴν του ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Σώματος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κουρασμένος ἐκ τῆς μάχης στρατιώτης ὁ ἀγρυπνῶν ἄνευ δυσφορίας διὰ τὸν ὕπνον, διὰ τὴν ζωὴν τῶν συμπολεμιστῶν του. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγρυπνος ἐν τῇ φρουρᾷ του πυροσβέστης, ὅστις εἰς πρῶτον σημεῖον πυρκαϊᾶς τινος τρέχει πρὸς τὸν κίνδυνον, ἀψηφῶν τὰ πάντα ἵνα σώσῃ τοὺς ὁμοίους του. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀκοίμητος φρουρὸς τῆς κοιμωμένης πόλεως ἐναντίον τῶν κακοποιῶν στοιχείων.

Βεβαίως ὁ σκοπὸς Πρόσκοπος δὲν διατρέχει τοὺς ἄνω κινδύνους, ἀλλὰ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ

του ὀφείλει νὰ ἀνυψῆ τὴν φαντασίαν του καὶ τὴν ψυχὴν του εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν ἱερότητα τῆς ἀποστολῆς τοῦ νυκτοφύλακος.— Ἡ ἀποστολὴ αὕτη θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὸν τὰ μεγάλα καθήκοντα τοῦ σκοποῦ τὰ ὁποῖα ἀργότερον θὰ κληθῆ νὰ ἐξασκήσῃ προασπιζῶν διὰ τῆς ζωῆς του τὴν Τιμὴν καὶ τὴν Σημαίαν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ζωὴν τῶν συμπολεμιστῶν του.

Τὸ περιβάλλον, ἡ ἡσυχία τῆς νυκτὸς ἥτις ἐξεγείρῃ τὴν φαντασίαν, θὰ ἐπιδράσῃ πολὺ ἐπὶ τοῦ Προσκόπου, ὥστε νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν πᾶν ἴχνος φόβου, καὶ μελαγχολίας ἥτις καταλαμβάνει τὸν κατὰ τὴν νύκτα σκοπὸν, οὕτω πῶς θὰ συνηθίσῃ νὰ μὴ τρέμῃ εἰς κάθε παραμικρὸν θόρυβον τῶν φύλλων καὶ τοῦ ἀνέμου καὶ νὰ εἶναι ψυχραίμος ἀπὸ τὰς φαινομενικὰς παραμορφώσεις διαφόρων ἀντικειμένων αἵτινες πολλὰκις φανταστικῶς λαμβάνωσι σχήματα φαντασμάτων.

Ὁ σκοπὸς, ἀγρυπνῶν διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων τοποθετῆται εἰς μέρος ἀπὸ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ βλέπῃ καὶ ἀκούει χωρὶς νὰ κινδυνεύῃ νὰ πιασθῆ, ἴσταται λοιπὸν εἰς μέρος ὑψηλὸν ἔχων τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔδαφος ἀποκεκαλυμμένον, κρυπτόμενος ὀπισθὸν δένδρου τινος, θάμνου ἢ τοίχου ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ ἐχθροῦ, οὐδέποτε σκοπὸς τοποθετεῖται πλησίον συστάδος δένδρων, ὅπου δύναται νὰ τὸν πλησιάσουν οἱ ἐχθροὶ ἢ πλησίον θορυβοῦντος ἐργοστασίου ἢ νερομύλου, ὅπου δυσκόλως δύναται νὰ ἀντιληφθῆ τοὺς βηματισμοὺς ἢ θόρυβον τοῦ πλησιάζοντος ἐχθροῦ.

Γενικῶς ὁ σκοπὸς τὴν ἡμέραν τοποθετεῖται εἰς ὑψηλὰ μέρη, τὴν δὲ νύκτα εἰς τὸ βάθος κατωφερείας τινος ἵνα παρατηρήσῃ μὴ τυχὸν τὰς ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων διαγραφόμενας σκιὰς. Διὰ νὰ βλέπῃ, ἀκούῃ καὶ αἰσθάνεται, οὐδέποτε καλύπτει τὴν κεφαλὴν, οὔτε φράττει τὰ αὐτιά του μὲ βαμβάκι, οὔτε καπνίζει, διότι ἢ φωτιὰ τοῦ σιγαρέττου προδίδει τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐχθρὸν ὅστις ἀναγνωρίζει τὰς θέσεις ἀμέσως, ἐκτὸς τούτου τὸ κάπνισμα ἐπιδρᾷ φοβερὰ ἐπὶ τῆς ὀσφρήσεως, ἥτις μεγάλως χρησιμεύει εἰς τὸν Προσκόπον, διὰ τοῦτο συμβουλευόμεν τοὺς Προσκόπους καὶ χάριν τῆς υἰείας αὐτῶν καὶ τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν γένει ὅστις διδάσκει τὴν οἰκονομίαν νὰ μὴ καπνίζου.

Ὁ Ἀρχηγὸς ὁρίζει τὸν τομέα τῆς φρουρήσεως ὑπὸ τοῦ σκοποῦ, δὲν πρέπει δὲ νὰ εἶναι μεγάλος, ἔξ ἄλλου ὁ σκοπὸς ὀφείλει νὰ θέτῃ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ σημεῖα καταφανῆ ἵνα μὴ χάνῃ τὸν προσδιορισθέντα τομέα.

Ὁ σκοπὸς ἄλλοτε εἶναι εἰς, ἄλλοτε δύο, καὶ τότε λέγονται διπλοσκοποὶ, ἐκ τούτων ὁ εἰς μένει ἀκίνητος ἐνῶ ὁ ἕτερος κινῆται ἐκατέρωθεν αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν 50—100 μέτρων

ἐρχόμενος εἰς ἐπαρῆν μετὰ τοῦ ἄλλου σκοποῦ οὕτως ὥστε ἐν πλήρει δικτύῳ διπλοσκοπῶν νὰ ὑπάρχῃ μετὰ τῶν ὄλων τελεία συνοχή.

Εἰς τοὺς σκοποὺς ὁ Ἀρχηγὸς ἐμπιστεύεται τὸ σύνθημα καὶ παρασύνθημα. Τὸ σύνθημα καὶ παρασύνθημα εἶναι δύο λέξεις χρησιμεύουσαι εἰς ἀναγνώρισιν ἐνκαιρῶ νυκτὸς, ὁ Ἀρχηγὸς φροντίζει αἱ δύο αὗται λέξεις νὰ εἶναι ὀνόματα μεγάλων ἀνδρῶν καὶ πόλεων, νὰ ἀρχωνται δὲ ἐὰν εἶναι δυνατὸν ἐκ τῶν αὐτῶν ψηφίων καὶ νὰ ἔχωσιν σχέσιν τινὰ οἷον Ἀριστείδης—Ἀθῆναι Κωνσταντῖνος—Κιλκίς, τοῦτο δὲ ἵνα μὴ λησιμονῶνται εὐκόλως. Τὸ σύνθημα τότε ἀλλάσσει ὅταν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι ἠκούσθη παρὰ τινος.

Καθῆκον τοῦ σκοποῦ εἶναι ἅμα ἀντιληφθῆ τινὰ, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν εἴτε κρυφίως εἴτε ἀκαλύπτως, νὰ τὸν σταματήσῃ φωνάζων ἠχηρῶς. *Ἄλτ! τίς εἶ;* ἐὰν εἶναι φίλος θὰ σταθῆ, ἐὰν ὅμως προχωρεῖ χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ, τότε ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ, εἰς δὲ τὴν τρίτην ἐρώτησιν ὁ σκοπὸς φωνάζει *Στὰ ὄπλα* τότε ὁ ἐχθρὸς ὑποτίθεται ὅτι συνελήφθη. Ἐὰν ὅμως εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν τοῦ σκοποῦ ὁ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενος σταματήσῃ τότε ὁ σκοπὸς φωνάζει, *Προχώρησον εἰς τὸ παρασύνθημα*, ἐὰν δὲ ἀπαντήσῃ κανονικῶς τότε τοῦ ἐπιτρέπει νὰ πλησιάσῃ καὶ διέλθῃ τὴν γραμμὴν τῶν προφυλακῶν, εἰδοποιῶν συγχρόνως τὸν ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας βαθμοφόρον.

Ὅμοιως ὡς ἄνω ὀφείλει ὁ σκοπὸς νὰ σταματήσῃ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς Ἐφόδου, ὅστις διέρχεται ἵνα παρατηρήσῃ μὴ τυχὸν κοιμᾶται ὁ σκοπὸς, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σταματᾷ καὶ τὴν Περίπολον μάχης, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ ἀναγνώρησις καὶ ἀνίχνευσις τοῦ πέραν τῶν σκοπῶν ἔδαφους.

Ἡ ἀλλαγὴ τῶν σκοπῶν γίνεται κάθε μία ὥραν ἢ ὅπως κανονίσῃ ὁ Ἀρχηγός. Τὴν Φρουρὰν τῆς ἀλλαγῆς ὁ σκοπὸς σταματᾷ κανονικῶς κατὰ τὸν ἄνω τρόπον.

Λ. ΠΤΕΡΗΣ
Ἀρχηγὸς ΣΤ' Ὁμάδος Α. Α.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΑΦΟΥΣ

Ἐν τῶν σπουδαιότερων καθηκόντων παντὸς προσκόπου εἶναι νὰ γνωρίζῃ νὰ χρησιμοποιοῖ καλῶς τὸ ἔδαφος.

Χρησιμοποιοῦ τὸ ἔδαφος, σημαίνει, μεταχειρίζομαι ἐκάστην φυσικὴν ἢ τεχνητὴν ἀνωμαλίαν τοῦ ἔδαφους πρὸς ὠφέλειάν μου. Δὲν εἶναι δύσκολος ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἔδαφους· ἀπαιτεῖ ὅμως προσοχὴν μεγάλην ἵνα κατορθωθῆ ἢ προσοχὴ δέον νὰ εἶναι διαρκῶς ἐντεταμένη, διότι, ἂν ἐπὶ μίαν στιγμὴν παύσῃ τις νὰ τὴν ἐπιστᾷ, ἔχασε τὸ πᾶν.

Πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ διερευνᾷ τὰ πέριξ του διὰ ταχείας καὶ προσεκτικῆς παρατηρήσεως· ὅταν προχωρῆ εἴτε μεμονωμένος εἴτε μετ' ἄλλων πρὸς συνάντησιν ἀντιπάλου, ἂν δὲν ἔλῃ μέγα τι προκαλύμμα ἔμπροσθέν του, δὲν πρέπει νὰ βυθίζῃ ὄρθιος· ἀνάγκη πάντοτε νὰ βυθίζῃ μὲ τὸ σῶμα κεκλιμένον πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς πρόσκοπον ν' ἀνέλθῃ εἰς κορυφογραμμὴν καὶ νὰ ἴσταιται ἢ νὰ παρατηρῆ ὄρθιος. Ὅφείλει πάντοτε πρὸ τοῦ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ὀφθαλμὸν, ὀπόθεν θὰ παρατηρήσῃ, νὰ πέσῃ πρηνῆς ἢ νὰ γονυπετήσῃ καὶ ν' ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτῆς ἔρπων καὶ φροντίζων νὰ μὴ φαίνεται.

Δὲν πρέπει νὰ παρατηρῆ ἀπὸ τὸ ὑψηλότερον μέρος μιᾶς κορυφογραμμῆς· τοῦτο νὰ τὸ ἀποφεύγῃ καὶ ὅσον ἐπ' αὐτοῦ ἐφιστάται περισσότερον ἢ προσοχὴ τοῦ ἀντιπάλου εἶναι προτιμώτερον νὰ κρύπτηται πρὸς ἓν τῶν πλευρῶν τῆς, καὶ τούτων καλλίτερον τὸ δεξιὸν, ἂν λόγος ἀποχωρῶν δὲν ἐπιβάλλῃ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐναντίου. Ἐπίσης προτιμώτερον εἶναι νὰ παρατηρῆ τις ὀπισθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους τοιχίσκου, ὃν μεταχειρίζεται ὡς προπέτισμα, νὰ βλέπῃ ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, ὀπισθεν τοῦ ὁποίου κρύπτεται, καὶ νὰ προφυλάσσεται εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ παραθύρου τῆς οἰκίας, ἀφ' οὗ κατοπτεῖται.

Ἐὰν κατὰ τὴν προχώρησίν του συναντᾷ σπαρτὰ, χόρτα, θάμνους κ.λ.π. πρέπει νὰ τὰ χρησιμοποίῃ διὰ νὰ προκαλύπτεται. Ἄν συναντᾷ ἓνα φράκτην, ἢ ἓνα τοῖχον ἢ μιαν κορυφογραμμὴν εὐνοϊκὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσίν του, ἢ ἓνα χάνδακα ἢ ἓν ρυάκιον, πρέπει νὰ βυθίζῃ παραλλήλως πρὸς αὐτὰ κρυπτόμενος ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἀντιπάλου του καὶ νὰ πλησιάζῃ ὀλονέν πρὸς αὐτόν. Ἐν γένει εἰς θάμνος ἢ ὀλίγα χόρτα ἢ σπαρτὰ εἶναι λαμπρὸν προκαλύμμα πρὸς παρατήρησιν, ἔν ᾧ μία πέτρα, εἰς βράχος, εἰς βῶλος χώματος, εἰς κορμὸς δένδρου ἀσφαλίζουσι περισσότερον τὸν παρατηροῦντα, πλὴν τὸν προστατεύουσιν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐν ἐνὶ λόγῳ καὶ ὁ καρδοκῶν καὶ ὁ προχωρῶν πρόσκοπος πρέπει νὰ προκαλύπτεται μὲ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν περισσότερον μὲ τὸ χρῶμα τῆς ἐνδυμασίας του.

Ὅσακις ἀναγκασθῆ νὰ περάσῃ ἔδαφος ἀκάλυπτον, εἶναι προτιμώτερον νὰ κάμψῃ δεξιώτερον ἢ ἀριστερώτερον καὶ ἀκουλουθήσῃ τὸν παρακείμενον χάνδακα, ἂν ὑπάρχῃ, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῆ τῆς γραμμῆς κατεύθυνσεώς του· ἂν δὲν ὑπάρχῃ πλησίον προκαλύμμα, εἶναι ὑποχρεωμένος ἢ νὰ τρέξῃ καὶ

διέλθῃ ἐφ' ὅσον τάχιστα, τὸ ἀκάλυπτον μέρος ἢ νὰ τὸ διέλθῃ ἔρπων, μὲ τοιαύτην ὅμως ἐπιτηδειότητα καὶ προσοχὴν ὥστε νὰ μὴ ἐπισύρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἐὰν διαπραῖξῃ τὸ ἀσύγγνωστον σφάλμα νὰ καταστῆ ὄρατὸς εἰς τὸν ἀντιπάλον του, παρίσταται ἀνάγκη νὰ τὸν ἐξαπατήσῃ· πολλάκις πρέπει νὰ παραμείνῃ πρηνηδὸν ἀκίνητος ἐπ' ἀρκετὸν, ὥστε νὰ ὑποληφθῆ ὡς ἀποτελῶν μέρος τοῦ ἐδάφους· ὡσαύτως ὅμως πολλάκις πρέπει νὰ φήγῃ τάχιστα, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ εἰς τὸ δεύτερον παράπτωμα νὰ συλληφθῆ ὑπὸ τῶν ἐναντίων.

Αἱ φωναὶ ἀπαγορεύονται ἀπολύτως· μόνον διὰ συνθηματικῶν κινήσεων δέον νὰ συνεννοῦνται οἱ πρόσκοποι μεταξὺ των. Πρέπει νὰ ἐξασκηθῆ τις τόσον πολὺ εἰς τὴν παρατηρητικότητά, ὥστε ν' ἀντιλαμβάνεται τὴν εἶδους πτυχᾶς ἔχει τὸ ἔδαφος ὀπισθεν τῆς κορυφογραμμῆς, ἥτις τὰς καλύπτει, πρὸ τοῦ ν' ἀνέλθῃ εἰς αὐτήν. Συνεχῆς καὶ ἔμπρακτος μελέτη τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους θὰ ἀγάγῃ τὸν πρόσκοπον εἰς τὸ ὠφέλιμον διὰ τὴν Πατρίδα του καὶ ὠφελιμώτερον διὰ τὸν ἑαυτόν του προτέρημα τῆς καλῆς χρήσεως αὐτοῦ.

Ἄτυχῶς πολλάκις κατὰ τοὺς δύο παρελθόντας ἀγῶνας παρετήρησα στρατιώτας νὰ φρονεῦνται διότι δὲν ἐγνώριζον νὰ χρησιμοποιοῦσι τὸ ἔδαφος ἢ διότι εἶχον τὴν ἀνόητον γενναιότητα νὰ μὴ τὸ χρησιμοποιοῦσι.

Χρειαίεται ὅμως προσοχὴ καὶ πάντοτε προσοχὴ.

ΠΑΝ. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

Ἐπαρχηγὸς Α'. Ὁμάδος Α.Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Διὰ νὰ παρατείνητε τὴν διάρκειαν τῶν πελμάτων (σόλες) τῶν ὑποδημάτων ἀλ' ἴσως τὰ ὑποδήματά σας κάτωθεν μὲ βερνίκιον ὀνόματι « κοπάλ » ἕως ὅτου ποτισθῶσι καλὰ ἐξ αὐτοῦ, ὅπερ διακρίνεται ὅταν λίβυν χρῶμα ἀκαίου βερνικωμένου. Ἀφίνετε νὰ στεγνώσουν καλῶς καὶ τοιουτοτρόπως δὲν καταστρέφονται ποτὲ τὰ πέματα.

— Ὁ Ἄγγλικὸς ταφετᾶς, τὸ ὠραῖον αὐτὸ καὶ ἀδιαπέραστον ὕφασμα, διὰ τοῦ ὁποίου σκεπάζονται καὶ προφυλάσσονται ἀπὸ τοῦ ἀέρος μικρὰ τραύματα, κοπαί, ἀμυχαί κ. τ. λ. παρασκευάζεται ἐὰν διαλύσῃτε ἐν μέρος ἰχθυοκόλλης εἰς 8 μέρη ὕδατος ζεστοῦ καὶ 8 μέρη οἴνοπνεύματος. Αὐτὴν τὴν κολλώδη οὐσίαν τὴν ἀλείφουσιν εἰς λωρίδας λεπτοῦ ταφετᾶ καὶ ἀφ' ἑνὸς νὰ στεγνώσῃ ὁ ἄγγλικὸς ταφετᾶς ἐπικολλάται βρεχόμενος ὀλίγον.

— Διὰ νὰ πῆ ἀκινδύνως λιμνάζον ὕδωρ ἐν ὄρῳ ἀνάγκης, δὲν ἔχει τις παρὰ νὰ τὸ βράσῃ καλῶς καὶ ἐπειδὴ τὸ βρασμένον ὕδωρ εἶνε χωρὶς οὐσίαν, νὰ προσθέσῃ ὀλίγον τσαΐ ἢ ἄλλο τι ἀρωματικὸν φυτῶν, θυμάρι, φασκομηλιά ἢ δύοσμον.

(Ἐκ τῆς Συλλογῆς μου)

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Ε. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ πυρίτιδος

Ἡ πυρίτις εἶναι μίγμα, ἰσχυρῶς συνδεδεμένον, νίτρον, θείον καὶ ἄνθρακος. Ἡ ἀναλογία τῆς πυρίτιδος τοῦ πολέμου εἶναι ἢ ἐξῆς: νίτρον 75 ἑκατοστὰ, θείον 12 1/2 καὶ ἄνθραξ 12 1/2. Τὰ ἐκρηκτικὰ ἀποτελέσματα τῆς πυρίτιδος ὀφείλονται εἰς τὸν σιγμιαῖον σχηματισμὸν, ἐνὸς ὑπερμέτρου ὄγκου ἀερίων, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς μεγάλην θερμοκρασίαν. Τὰ σχηματιζόμενα κυριώτερα ἀέρια εἶναι τὸ ἄζωτον, τὸ ἄνθρακικὸν ὀξὺν, καὶ τὸ ὀξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν τὰ ἀέρια ταῦτα θὰ κατελαμβάνον χωρὸν 300 φορὰς μεγαλήτερον τοῦ ὄγκου τῆς πυρίτιδος. Ἄλλ' ἔνεκα τῆς καύσεως ἢ θερμοκρασίας αὐξάνει καὶ ὁ ὄγκος πενταπλασιάζεται, εἰς τρόπον ὥστε τὰ παραγόμενα ἀέρια ἀπὸ τὴν ἀνάφλεξιν μιᾶς λίτρας πυρίτιδος, καταλαμβάνουν χωρὸν 1500 λιτρῶν.

Ὅταν λοιπὸν, ἀναφλέξωμεν τὴν ἐντὸς τοῦ ὄπλου εὐρισκομένην πυρίτιδα, τὰ σχηματιζόμενα ἀέρια θέλουν νὰ καταλάβουν χωρὸν 1500 φορὰς μεγαλήτερον τοῦ ὄγκου τῆς πυρίτιδος. Ἐπειδὴ ὁμως, ἐδρίσκουν ἀντίστασιν εἰς τὰς παρείας τοῦ ὄπλου, πιέζουν τὸ βλήμα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν μεγάλην πίεσιν, ἐκσπεδονίζεται μὲ καταπληκτικὴν δυνάμειν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν. Περιγράφας ἐν ὀλίγοις τὰ συστατικὰ τῆς πυρίτιδος, ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ προσκόπου Κ. Α. «Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν πυρίτιδα;»

Ἀπεδείχθη σήμερον, ὅτι ἡ πυρίτις ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς Σίνας, καθὼς βραδύτερον εἰς τοὺς Ἰνδοὺς καὶ Ἀραβας, ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων μ. χ. Ἄλλ' οἱ Σίνας, ὅπως καὶ οἱ τελευταῖοι, δὲν τὴν μετεχειρίζοντο παρὰ μόνον εἰς διάρρηξιν λίθων καὶ κατεδάφιον κτιρίων. Εἰς τὴν ἱστορίαν μας ἐπίσης ἀναφαίνεται τὸ ρευστὸν πῦρ τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο παρὰ εἶδος πυρίτιδος.

Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ἀράβων, ὅτε τὰ φρούρια μετὰ ἐπταετείς ἀγῶνας ἐκινδύνευον νὰ πέσουν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ἄγνωστός τις ἐξ Ἑλληνόπολεως τῆς Συρίας Καλίνικος ὀνομαζόμενος. Ἐλλήν τὸ γένος ἀλλ' Ἀράβων ὑπήκοος, ἐφευρε εἶδος ρευστοῦ πυρός, τὸ ὁποῖον διὰ καταλλήλων σιφώνων καὶ ἀντητήρων, ἐξηκόντιζε κατὰ τῶν ἐχθρικῶν τριήρων καὶ στρατευμάτων. Τοιοῦτοτρόπως ἔσωσε τὴν Κων)πολιν ἐκ βεβαίας πτώσεως ἐπιφέρας τὸν ὀλεθρὸν εἰς τὸν ἐχθρὸν ὅστις ἠναγκάσθη νὰ συνθηκολογήσῃ. Τὸ ρευστὸν τοῦτο πῦρ, τὸ ὁποῖον Ἑλληνικὸν πῦρ ὀνομάζουν οἱ ξένοι, συνέκειτο ἐκ νάρφθας (νέφτι) θείου, νίτρον καὶ ἄλλων οὐσιῶν. Ὡστε βλέπωμεν ὅτι ἦτο εἶδος τι πυρίτιδος.

Μόλις κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα (κατὰ τὴν μάχην τοῦ Greay 1346) βλέπομεν νὰ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἢ ἐκτατικὴ δυνάμις τῆς πυρίτιδος, δηλαδὴ ἢ ἐκσφενδόνησις βλημάτων διὰ μέσου σιδηρῶν σωλήνων. Τρεῖς διαμφισβητοῦν τὴν ἐφεύρεσιν τῆς ἐκτατικῆς δυνάμεως τῆς πυρίτιδος: Ρογήρ Βακὰν (Roger Bacon) Ἀλβέρτος ὁ μέγας (Albert le grand) καὶ ὁ γερμανὸς μοναχὸς Βάρθολδὸς Σβάρτς (Ber-

thold Schwartz). Ἀλλὰ γενικῶς πιστεύεται ὅτι ὁ μᾶλλον συντελέσας εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην εἶναι ὁ γερμανὸς μοναχὸς Βάρθολδὸς Σβάρτς, ὅστις τὴν ἐπενόησε κατὰ τὸ 1290 μ.χ.

Αὕτη εἶναι ἡ ἐφεύρεσις τῆς ἐκτατικῆς δυνάμεως τῆς πυρίτιδος ἢ ὁποῖα ἠλλάξεν ἐκ θεμελίων τὴν πολεμικὴν τέχνην.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΑΝΟΣ

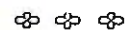
ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ Α. ΟΜΑΔΟΣ Α· Κ·

Λουτρά ἄνευ λουτήρος

Ἡ συνήθης εἰς τὰς περισσοτέρας οἰκίας ἔλλειψις ἰδιαιτέρου διαμερίσματος διὰ λουτρά καὶ πρὸ πάντων αἱ δυσκολίαι περὶ τὴν ἐγκατάστασιν λουτήρος καὶ τὴν θέρμανσιν τοῦ ἀναγκαίου ὕδατος πολλάκις δὲ καὶ ἡ ἔλλειψις ἀφθόνου ὕδατος πρὸς τοιαύτην χρεῖαν ἐγένοντο ἀφορμαὶ νὰ ἐπινοηθῶσι διάφοροι ἄλλοι τρόποι λούσεως τοῦ σώματος ἀπλούστερος καὶ ἄνευ πολλῶν χρειδῶν. Ὁ ἀπλούστερος τρόπος ἐξ ὅλων εἶνε νὰ σταθῇ τις ἐκδεδυμένος ἐντὸς μιᾶς μεγάλης στρογγύλης λεκάνης ἀβαθοῦς—ὑπάρχουν καὶ φορηταὶ διὰ ταξειδεύοντας τοιαῦται ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως ἐνυάμεναι νὰ διπλωθῶσι—νὰ ἔχη πλησίον του ἐπὶ τραπέζης δύο μεγάλα δοχεῖα γλιαροῦ ὕδατος, ἓ α μέγαν σπόγγον καὶ σάπωνα καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ πλύνῃ τὸ σῶμά του πανταχοῦ μὲ τὸν σπόγγον καὶ τὸν σάπωνα μεταχειριζόμενος τὸ ὕδωρ τοῦ ἐνὸς δοχείου, ἐπιφυλάσσων δὲ τὸ ὕδωρ τοῦ ἄλλου δοχεῖου διὰ νὰ ἐκπλυνθῇ καλῶς τελευταῖον ἀπὸ πᾶν ἴχνος σαπυνάδος.

Τὸ ὕδωρ διὰ τὰς πλύσεις ταύτας θὰ εἶνε ὅπως καὶ τῶν Λουτρῶν γλιαρὸν, συνήθως δὲ ἀρκεῖ νὰ ἀναμυγνίετε 3 μέρη ψυχροῦ ὕδατος μὲ 1 ζέοντος διὰ νὰ ἔχητε τὴν κατάλληλον θερμοκρασίαν.

Αἱ ψυχρολουσίαι

Μετὰ τὴν λουσίαν ἄλλος ἀπλούστερος τρόπος εἶνε ἢ διὰ σπόγγου πλύσις τοῦ σώματος κατὰ τὸ γνωστὸν Ἀγγλικὸν σύστημα tub. Ὁ λουόμενος ἵσταται ὄρθιος ἐντὸς μεγάλου στρογγύλου λεκανοειδοῦς λουτήρος καὶ βρέχων μέγαν σπόγγον ἐντὸς ἄλλης μικρᾶς λεκάνης πλήρους ὕδατος πλύνει τὸ σῶμα ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἐκθλίβων διαδοχικῶς τὸν σπόγγον ἐπὶ τῶν κάτω ἔκρων τῶν βραχιόνων, τοῦ στήθους, τῆς ράχειος καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐναλλάξ, ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ στέρνου. Ἀπομάσσεται κατόπιν διὰ στεγνῆς σινδόνης. Ἡ διάρκεια τῆς ψυχρολουσίας αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο λεπτά. Εἶνε ὑγιεινότητος τρόπος ὑδροθεραπείας καὶ ἀναμφισβητήτως ὀφέλιμος, τοῦ ὁποίου κάμουν μεγάλην χρεῖσιν ἴσως δὲ καὶ κατάχρησιν οἱ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοί.

Κ. Δ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ

ΥΠΑΡΧ. Γ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΤΩΝ „ΕΛΑΦΩΝ“

ΔΙΗΓΗΜΑ

✱

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

— Τὸ πουλί.

Ὁ Παῦλος κατακόκκινος ἀπὸ ὑπερηφάνειαν καὶ θρόμβον, περιέδωκε τὸν δίσκον τοῦ ἴχνους τοῦ πτηνοῦ πρὸς τὸν ἐνωματάρχην του.

— Εὐγε, μικρὸ μου, τῷ εἶπε τότε ὁ ἐνωματάρχης· ἀλλὰ πῶς ἠδυνήθης νὰ ἀνείρῃς αὐτὸ τὸ ἴχνος; Ἐξηγήσου. Ἐνθυμοῦ ὅτι ὁ Πρόσκοπος ἔχει καθήκον νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. Μήπως εἶνε μία ἀπλή τύχη ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἰκανότητός σου;

— Εἶνε ὅτι ἀνέγνωσα πολλὰ πράγματα διὰ τὴν σπουδαίαν τέχνην τοῦ ἰχνηλαίτου, ἀπεκρίθη ζωηρῶς ὁ μικρὸς Παῦλος. Μόλις παρετήρησα τὰς τρεῖς γραμμὰς ὁμοίας μὲ ἓνα εὐρὺ τόξον, ἀμέσως ἀνεγνώρισα τὸ ἴχνος τοῦ πτηνοῦ. Εἶχε ἓνα μέρος ὅπου τὸ ἔδαφος ἦτο σκληρὸν καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀκολουθήσω τὸ ἴχνος ἔπειτα τότε γονυπετὴς διὰ νὰ ἔξετάσω καλλίτερον τὸ ἔδαφος καὶ τοιοῦτο-τρόπως ἠδυνήθην νὰ τὸ ἐπανεύρω.

— Εὐγε! ἰδοὺ πῶς πρέπει νὰ ἐργάζεται ἓνα καλὸς ἰχνηλάτης. Ἐλπίζω, Χαρίλαε, ὅτι μ' ὅλην τὴν μικρὰν ἡλικίαν του, ὁ νέος μαθητευόμενος, σ' ἐγέλασε. Ἄντὶ καλῶν βαθμῶν, θὰ ἔχῃς δύο κακοίς. Εἴμεθα ἐδῶ διὰ νὰ ἐργασθῶμεν καὶ ὄχι διὰ νὰ παίξωμεν. Ὅταν ἔδωσα τὸ παράγγελμα διὰ τὴν ἀνέυρεσιν τῶν ἰχνῶν, ἐσὺ μὲ θόρυβον καὶ μὲ φωνὰς ἤρχισες τὴν ἰχνηλασίαν σου, θεωρήσας καλλίτερον νὰ τρέχῃς σὰν ἐλέφας, παρὰ νὰ τρέχῃς μὲ ἡσυχίαν καὶ μὲ βῆμα ἐλαφρὸν ὡς τὸ συμβολικὸν ζῶον τῆς ἐνωμοτίας σου Ἐμπρὸς, συνάδελφοι, ἄς ἐπαναρχίσωμεν τὴν ἐργασίαν μας μὲ περισσότερον ζῆλον. Θέμα τῆς νέας ἀσκήσεώς μας εἶνε τὸ ἔξις: Νὰ δυνηθῶμεν νὰ συλλάβωμεν ἓνα κομιστὴν εἰδήσεων καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσωμεν τὴν ἐπιστολήν. Λάβε! Κίμων, ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή. Ἡμεῖς θὰ ἐνεδρεύσωμεν εἰς τὰ πέριξ τῆς ἐπαύλεως καὶ ἐσὺ θὰ προσπαθήσῃς νὰ διέλθῃς τὰς γραμμὰς μας ἀπαράτητος καὶ χωρὶς νὰ συλληφθῇς.

Ἀφίνων τὸν Κίμονα, νὰ κρύψῃ τὴν ἐπιστολήν ὑπὸ τὰ ἔνδymατά του, ὁ Ὁρέστης ἔλαβε τὴν ἐνωμοτίαν του καὶ διηυθνήθη πρὸς τὴν πεδιάδα καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς ἐπαύλεως.

— Παῦλε καὶ Χαρίλαε, μείνατε ἐδῶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τῆς βοσκῆς. Κρυφθῆτε ὀπίσθεν αὐτῶν τῶν θάμνων τοὺς ὁποίους πα-

ρατηρεῖτε ἐκεῖ πλησίον τῆς λίμνης. Ἐνωμοτία, κλείνατε ἐπὶ δεξιὰ!... Ἐμπρὸς Μᾶρος...

Ὁ Ὁρέστης καὶ ἡ συντροφία του ἐφθασαν εἰς ἓνα διάφραγμα τὸ ὁποῖον ἤνω-νεν τὸν τόπον ὅπου εὗρετο μὲ τὸ μέρος ὅπου ἦσαν κρυμμένοι ὁ Παῦλος καὶ ὁ Χαρίλαος· ἐστάθη ἀποτόμως καὶ μὲ τὴν κεφαλὴν ἀκουμβισμένην ἐπὶ τοῦ κοντοῦ του, προσήλωσε τὰ βλέμματά του ἐπὶ τῆς γλῶσσης.

Παρετήρει πλησίον τῶν ποδῶν του δύο ἴχνη καλῶς ἀποτυπωμένα ὀλίγον δὲ μακρότερα ἄλλα δύο ὅμοια.

— Ἄλτ! ἀνέκραξεν ἀμέσως, χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐφώναξεν ἓνα ἐξ αὐτῶν.

— Τί ἴχνη νομίζεις νὰ εἶνε, αὐτὰ Ἰάκωβε; ἠρώτησε.

— Μιάς ἀγελάδος, ἀπήντησε ὁ προσκληθεὶς.

Ὁ Ὁρέστης, ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν του.

— Εἶνε πολὺ στενὰ, διὰ νὰ τὰ ἔχῃ ἀφίση μία ἀγελάς, προσέθεσε Ὁ Ἰάκωβος, σύντροφοί μου, ἄς ἐλπίζομεν ὅτι ὁ μπάριπα Μῆτρος δὲν ἐξαπόλυσε τὸν ταῦρόν του. Εἶνε ζῶον ἄγριον καὶ ποιδὸς ξέροι τι θὰ γίνωμεν ἂν πέσει ἀπροόπτως ἐπάνω μας.

Δὲν ἐπρόφθασεν ἀκόμη νὰ προφέρῃ τὰς τελευταίας του λέξεις, ὅτε ἄγριος μηκυθμὸς ἠκούσθη πέραν τῆς λίμνης, πρὸς τὸ μέρος τῶν θάμνων ἔπου ἦσαν κρυμμένοι ὁ Παῦλος καὶ ὁ Χαρίλαος.

Προσήλωσεν ἀμέσως τὸ ἀνήσυχον βλέμμα του πρὸς τὴν διεύθυνσιν ποῦ ἠκούσθη ὁ ἀπειλητικὸς μυκηθμὸς καὶ ὁ Ὁρέστης εἶδε τὸν Χαρίλαον νὰ παρατήσῃ τὸν κοντόν του καὶ νὰ διευθύνεται μὲ βῆμα ταχὺ πρὸς τὸ δάσος ἀκολουθούμενος ἀπὸ πλησίον ὑπὸ τοῦ Παύλου. Ἐν δευτερόλεπτον κατόπιν ἓνας μεγάλος ταῦρος ἐνεφανίσθη μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω καταδιώκων τὸν Χαρίλαον.

Ἀΐφνης μία τρομερὰ κραυγὴ τρόμου διέσχισε τὸν ἀέρα, ἦτο ἡ τοῦ Χαρίλαου. Οἱ σύντροφοί του τὸν εἶδον νὰ πέσῃ, νὰ ἀνασηκωθῇ διὰ νὰ φωνάξῃ βοήθειαν καὶ νὰ ἐπαναπέσῃ καὶ πάλιν.

Ἐν τούτοις ὁ Παῦλος εἶχε προσπεράσῃ τὸν συνάδελφόν του, ἀλλὰ ἀκούσας τὴν τελευταίαν κραυγὴν, ἐστάθη.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπαρχηγὸς Ε'. Ὁμάδος Α.Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

“Όσον προχωρούν αι νυκτεριναί κατασκηνώσεις του Σώματος τοσοῦτον καταφαίνονται τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματά των καθότι οἱ Πρόσκοποι ἤλλαξαν καταπληκτικῶς διὰ τῆς σκληραγωγίας καὶ τῶν σχετικῶν στερησεων τοῦ μολονότι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀρχηγοὶ προσπαθοῦν νὰ τὰς ἐλαττώσουν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο, ἐντούτοις δὲν εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ τὰς ἐκμηδενίσουν ἀφοῦ ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ζωὴ δὲν εἶναι βεβαίως ἡ ζωὴ τῶν οἰκογενειακῶν περιποιήσεων καὶ τῆς εὐμαρείας.

Κατὰ τὴν λήξασαν δεκαπενθήμεριαν αἱ δμάδες ἐτήρησαν ἀκριβῶς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπιτροπῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατασκηνώσεις των καὶ ἐξέδραμον εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ὀρισθέντα ὑπ’ αὐτῆς μέρη διὰ τὸν καταυλισμὸν των.

Ἡ 1η καὶ ἡ 6η δμάδες πάντοτε εἰς Μῆξ, ὅπου τὸ εὐχάριστον τοῦ κλίματος καὶ τὸ καταλληλότερον δι’ ἀσκήσεις ἔδαφός του, ἐπισύρει τὴν προτίμησιν τῶν μεγαθηρίων μας ἐνῶ τὰ ζωῖα τῶν ἐπιλοίπων δμάδων 2ας καὶ 4ης ἐπροτίμησαν νὰ ἐκτελέσουν μίαν μεγάλην ἐκδρομὴν εἰς Ἀμπουκῆρ σιδηροδρομικῶς, διανυκτερεύσασαι ἐκεῖ καὶ τυχούσαι ἐγκαρδίου περιποιήσεως ἐκ μέρους τῶν αὐτόθι παραθεριζόντων ὁμογενῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὁ φίλιτος Πρόεδρος τοῦ « Ὁρφέως » κ. Κωνίνης ἀπεφάσισε ν’ ἀδιάση τὸ πηγάδι του διὰ νὰ καταπραύνη τὴν δίψαν τῶν πτηνῶν μας.

Τὰ συστάια ὄλων τῶν δμάδων ἐκτελοῦνται πλέον ἄνευ ἐξαιρέσεως, νοστιμώτατα, ἔνεκεν τοῦ εὐγενοῦς συναγωνισμοῦ τῶν ἐνδιαφερομένων μαγεῖρων οἵτινες ἀντὶ γυαλιῶν προτιμοῦν νὰ βάζουν τὰς κοντάλας των εἰς τὰ στόματα τῶν ἀνταγωνιστῶν τοῖς διὰ νὰ πεισθοῦν ἀκραδάντως ὅτι ἡ ἀμβροσία δὲν ἦτο ἀποκλειστικὸν μονοπώλιον τῶν Ὀλυμπίων Θεῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀλεξανδριανῶν Προσκόπων.

Ἐτυχὲ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν τελευταίαν κατασκήνωσιν τῆς 7ης καὶ 3ης Ὀμάδων παρὰ τὴν ἀκτὴν Ζιζίνια τοῦ Ραμλίου, καὶ σὰς βεβαίῳ ὅτι ἔμεινα ἐκπληκτος μὲ τὰς προόδους τῶν μικρῶν των Προσκόπων. Ἀρχιμαγεῖροι ἦσαν οἱ ὑπενωμοτάρχαι Παπαδημητρίου καὶ Οἰκονόμου βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ ἓνα σωρὸ παραμαγεῖρους καὶ μαρμιτόνους φιλοτιμμένους νὰ παρασκευάσουν τὸ μενοῦ των ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερον, καθότι οἱ Ἀρχηγοὶ των εἶχον προσκαλέσῃ εἰς Δεῖπνον τὰ Μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ἰταλῶν Προσκόπων οἱ ὁποῖοι ἔμειναν κατα...ληγομένοι ἀπὸ τὴν νοστιμάδα τῶν

μακαρονιῶν τους καὶ τῶν πιτσουινιῶν ἀλλὰ Μαδέρα.

Τὸ εὐχάριστον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ λουκουλικὴ ἐπίδοσις κατὰ κεραίαν δὲν βλάπτει τὴν ἐπίδοσιν τῶν Προσκόπων μας, εἰς τὰς ἄλλας προσκοπικὰς των ἀσκήσεις. Εἶδα μίαν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν Ὀμάδα τοῦ κ. Σιγάλα εἰς τὴν ἔπαυλιν Ἀντωνιάδου τελείαν ὑφ’ ὄψας τὰς ἐπόψεις καὶ κάτι γυμνάσια τῆς 1ης τοῦ κ. Παχουντάκη ρυθμικώτατα καὶ πολὺ παραστατικά.

Ἄν θελήσω δὲ νὰ εἶπω πῶς συνεννοοῦνται οἱ τηλεγραφηταὶ τῆς 6ης τοῦ κ. Πτέρη διὰ τοῦ Ὀπτικοῦ, θὰ κακοφανῇ βεβαίως εἰς τοὺς ἐπιλοίπους μαθητὰς τοῦ κ. Βαλασοπούλου οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ δὲν ὑστεροῦν εἰς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταβιβάσεως τῶν διαταγῶν ὑπὸ τῶν Κοράκων τῆς 6ης.

Τὸ ἐξαιρετικὸν περιστατικὸν τῶν ἐκδρομῶν τῆς δεκαπενθήμερίας ταύτης ἦτο ἡ χρησιμοποίησις τῶν νεοαφιχθέντων μεταγωγικῶν μας.

Ἐλαφρότατα καὶ βολικὰ ἐκίνησαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Προσκόπων μας, οἱ ὁποῖοι καλὰ καὶ σώνει ἐννοοῦν ὅλοι νὰ τὰ ζευχθοῦν.

Φαντασθῆτε τί συζητήσεις γίνονται μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ζῶων τῶν ἐνωμοτιῶν.

Προχθὲς κάτι ἄλογα εἶχαν στήσει τρικούβερτο καυγὰ μὲ μίαν ἀλεποῦ :

— Ἄντε στή ἐνωμοτία σου βρὲ παιδί μου, δὲν μπορεῖ νὰ χωνέψῃ τὸ μυαλό σου τὴν ὑπόστασί σου. Εἶσαι ἀλεποῦ τὸ καταλαβαίνει; τί γυρεῖε ἡ ἀλεποῦ στὸ..... κάρρο!

— Μὰ προνόμιο, πάλι θὰ τὸ κάνετε κι’ αὐτὸ τῶν ἀλόγων;

— Ποιὸς σοῦπε νὰ γίνης ἀλεποῦ;...

— Ἀφῆστέ με τοῦλάχιστον νὰ πιάσω τὰ σκηλιά.

— Ἀδύνατον, ἀδύνατον—Ματμαζέλ—ὄμφακες εἰσίν.

Καὶ ἀτίθασα καθὼς εἶναι τὰ ζῶα αὐτὰ τῆς ἐνωμοτίας, χωρὶς ἄλλας ἐξηγήσεις, ζεύγονται τὸ κάρρο καὶ ἀκολουθοῦν, ἀπὸ ρυτῆρος ἐλαύνοντες, τὴν δμάδα τους ἀφίνοντες τὴν ἀλεποῦ χάσκουσιν, ἐνῶ αὐτὴ χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ ἱστορικὸν τουπέ της πλησιάζουσα με:

— Τοὺς εἶδατε—κ. Ὑπαρχηγέ—μοῦ λέει, τὸ πιστευσαν πῶς ἤθελα νὰ ζευχθῶ στὸ κάρρο τους. Ὅσο ἔχω ἐγὼ νὰ κουβαλῶ τὸ

φαρμακείον τῆς Ὀμάδος μου δὲν ἔχω εἶκοσι μεταγωγικά τους.

— Ἀλήθεια μοῦ τὸ λές; τὴν ἠρώτησα.

— Ἀμ τί—γιὰ κουραμπιέ μὲ περάσετε νὰ γίνω ἡμιονηγός! . .

— Εἰς τὴν τελευταίαν ἐκδρομὴν μας, ἕνα ὄλως διόλου ἀπροσδόκητον γεγονός ἦλθε νὰ χαροποιήσῃ καὶ ἐνθουσιάσῃ τοὺς Προσκόπους, ἢ εἰδησις δηλαδή, τῆς ὑπὸ τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως μας, ἀποδοχῆς τῆς Γενικῆς Ἀρχηγίας τῶν Προσκόπων.

Τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα ἐλήφθη ἐνταῦθα τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ὅτε οἱ Πρόσκοποι μας εὐρίσκοντο ἐν κατασκηνώσει εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ἀλεξανδρείας, ταυτοχρόνως δὲ ἐγένετο γνωστὸν εἰς τοὺς Προσκόπους μας τηλεφωνικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις ἔκρινε καλὸν νὰ μεταδώσῃ ἀμέσως τὴν εὐχάριστον αὐτὴν εἰδησιν εἰς τὰ παιδιά.

Τὸ τί ἐγένεε, δὲν περιγράφεται. Ὅλοι οἱ Ἀρχηγοὶ ὡς νὰ εἶχον καταλλήλως ὀδηγηθῆ, ἐσάλπισαν σὺνάξιν καὶ παρατάξαντες τὰς ομάδας των, ἀπέναντι τοῦ κυματίζοντος συμβόλου τῆς ἐνδόξου Πατριδος μας, διὰ καταλλήλου προσομιλίας ἀνῆγγειλαν εἰς τοὺς Προσκόπους των, τὴν ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν ἀνακτος ἀνάληψιν τῆς Γεν. Ἀρχηγίας, τονίσαντες ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν τῆς μεγάλης τιμῆς καὶ τοῦ κύρους ποῦ σήμερον ἀποκτᾷ ὁ Προσκοπισμὸς ὅταν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ τίθεται ὁ λατρευτὸς πατὴρ τοῦ ἔθνους μας, δεόντως ἐκτιμήσας τὸν ἐκπολιτιστικὸν καὶ πατριωτικὸν σκοπὸν τοῦ Σώματός μας.

Ἐνα ἐγκάρδιον καὶ ζωνηρότατον:

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Ἀρχηγὸς τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων Κωνσταντῖνος ΙΒ΄.

ἐκάλυψε τὰς τελευταίας λέξεις τῶν Ἀρχηγῶν, ἐνῶ πιλίκια ἐπὶ κοντῶν ἐσειόντο ἐνθουσιωδῶς εἰς τὸν ἀεραχαιρετίζοντα τὸ εὐφρόσυνον γεγονός.

Ο. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Α' ΟΜΑΔΗΣ Α. Α.

ΣΩΜΑ ΚΑΪΡΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 26)9 τρέχοντος, ἢ Ἀθανασίειος αἴθουσα ἀπὸ τῆς 5ης μ.μ. ὥρας κατεκλύζετο ὑπὸ τῶν νεαρῶν καὶ εὐσταλῶν Προσκόπων μας

Τὴν 6ην ἀκριβῶς ὁ ἔφορος ομάδων, κ. Μ. Λιούφης, ἐκφωνεῖ καταλληλότατον λόγον δι' οὗ εὐχαριστεῖ τοὺς Προσκόπους διὰ τὴν προθυμίαν ἣν εἶχον δείξῃ, προτρέπων αὐτοὺς νὰ δείξωσι τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Κατόπιν παρουσιάζει εἰς ἑκάστην ομάδα τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς συμβουλευῶν καὶ πάλιν

τοὺς μέλλοντας στρατιώτας νὰ ὑπακούωσι τυφλῶς εἰς αὐτὸν «ὅστις θὰ κατέχῃ θέσιν φίλου, ἀδελφοῦ καὶ τέλος πατρὸς». Ἐκάστην παρουσίασιν ἐπισφραγίζει ἢ μουσικὴ ἀνακρούουσα χαιρετισμόν.

Ἡ συγκέντρωσις αὕτη λαμβάνει πέρας διὰ τῆς παρουσιάσεως τῶν ὑπαρχηγῶν εἰς τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, ἰδιαιτέρως δὲ παρουσιάζει ὁ κ. Ἐφορος τὸν κ. Δ. Χαροτοφύλακα, διδάσκαλον τῆς τηλεγραφικῆς, ὅστις, ὠφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλει ἵνα καταστήσῃ τοὺς Προσκόπους εἰδικούς εἰς τὴν τέχνην ταύτην.

ΣΩΜΑ ΣΟΥΕΖ

Τὸ αἰτόθι ἀρτισύστατον Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων χωρεῖ παραλλήλως μὲ τὰ ἐπίλοιπα Σώματα τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἐδραίωσιν αὐτοῦ. Ἀφ' ἧς μάλιστα ἡμέρας ἀπεμακρύνθη τῶν τάξεων αὐτοῦ ὁ ἔμμισθος γυμναστὴς κ. Παρίσης καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐφορίαν τῶν Ὀμάδων ὁ ἔγκριτος αἰτόθι ἱατρός κ. Κ. Ζερβὸς, μιὰ μεγάλη βελτίωσις παρετηρήθη ἣτις ὑπόκειται νὰ καταστήσῃ τὸ ἀρτισύστατον Σῶμα Σουέζ, ἀνάλογον μὲ τὰ ἐπίλοιπα τῆς Αἰγύπτου.

Αἱ μεγάλαι ἐκδρομαὶ θὰ ἐγκαινιάσθωσιν προσεχῶς, ἀρκουμένων πρὸς τὸ παρὸν τῶν Ὀμάδων εἰς ἡμερησίας μόνον κατασκηνώσεις καθ' ἃς οἱ Πρόσκοποι ἐπιδίδονται εἰς ὅλας τὰς προπαρασκευαστικὰς ἀσκήσεις μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Μαύρου, Προέδρου τῆς Τοικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα χάριν ἀναφυχῆς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὅταν ἐκλίγωμεν τοὺς φίλους μας πρέπει νὰ προσέχωμεν τί εἶναι καὶ τί ἔχουν.

— Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸ καλὸν εἶναι νὰ μὴ κάμνης τὸ κακόν.

— Ὁ ἐγωϊσμός κλείει τὴν καρδίαν εἰς κάθε γενναῖον αἶσθημα.

— Καλὸν νὰ λυπῆσαι διὰ τὰς δυστυχίας τῶν φίλων σου ἀλλὰ καλῆτερον νὰ τοὺς βοηθῆ.

Ἡ ταπεινωσις πρὸς ὀφέλειαν ἄλλου εἶναι θάρρος. Ἡ ταπεινωσις πρὸς ἑδὴν ὀφέλειαν εἶναι ἀδυναμία καὶ μεγάλη ἀσχημία.

— Ἡ ὑποταγὴ εἶναι ἡρωϊσμός τῶν ἠττημένων.

— Βραδέως ἀπόκτα φίλους, ἀλλ' ἢ φιλία σου ἄς διαμένει σταθερὰ καὶ διαρκῆς.

— Μέγιστος τῶν θριάμβων εἶναι νὰ κυβερνᾷ τις τὸν ἑαυτὸν του.

— Τὰ πολλὰ γέλοια σκοτώνουν τὸν σεβασμόν.

— Αἱ φανεραὶ ἐπιπλήξεις εἶναι καλλίτεραι ἀπὸ τὴν κρυφὴν μνησικακίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΙ ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰς 15 λέξεις ἐρωτήσεις τῶν συνδρομητῶν μας σχετικαὶ μὲ προσκοπικὰ ζητήματα.

- Διατί ἡ φλόξ τελεῖ πάντοτε πρὸς τὰ ἄνω; **Ἰ. Μ. Στόης**
- Διατί τὸ πῦρ εἶναι ἥτιον ζωηρόν ἐπὶ τῶν ὀρέων ἢ ἐν τῇ πεδιάδι; **Ἰ. Μ. Στόης**
- Πῶς εὐρίσκομεν τὴν ταχύτητα τοῦ ρεύματος ἐνὸς ποταμοῦ; **Ἐνωμ. Β. Μπακ.**
- Ποῖος ἔκτισε τὰς πυραμίδας καὶ πόσον ὕψος ἔχει ἢ ὑψηλότερα αὐτῶν; **Κ. Π. Στατηρ.**
- Διατί σῶμά τι φαίνεται ἐρυθροῦν ἢ κυανοῦν ἢ μέλαν κ.λ.π. καὶ ὄχι λευκόν; **Γ. Κ. Ἀργύρης**
- Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν τυπογραφίαν; **Δ. Α. Μαιτέζος**

ΤΙ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην οἱ συνδρομηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς ἀπευθύνωσι οἰανδήποτε πληροφορίαν καὶ παρατήρησιν, ἐπὶ γενικῶν ὅμως προσκοπικῶν ζητημάτων, μὴ ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν πειθαρχίαν τοῦ Σώματος.

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Β'. ΤΕΥΧΟΥΣ

- Διότι κατὰ τὴν ἐξάτμισιν παράγεται ψυχρός.
- Διὰ τὰ ἔχουν μεγαλύτεραν βάσιν.
- Ὁ Φάρος εἶχε ὕψος 180 ποδῶν ἀγγλικῶν καὶ ἐκτίσθη ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Α'.
- Ἀπῆντησαν οἱ πρόσκοποι. **Ἐμ. Γ. Σταματίου ἐξ Ἰσμηλίας, Δ. Α. Μαιτέζος, Ν. Ε. Μπαριτάκης, Ν. Π. Στατηρᾶς, Κ. Π. Στατηρᾶς, Δ. Ἰωνᾶς Ἀλεξανδρείας καὶ οἱ συνδρομηταὶ Ν. Π. Οἰκονόμου καὶ Κ. Ἰωαννίδης.**

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Γ'. ΤΕΥΧΟΥΣ

- Διότι ὁ γῦρος θερμαίνόμενος διαστελλεται καὶ τίθεται εὐκόλως περὶ τὸν τροχόν, τὸν ὁποῖον κατόπιν ψυχραίνόμενος περιορίζεται.
- Διότι ὁ ὑπάρχων ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ἀήρ πιέζει τὸ ὕδωρ καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν τῷ ποτηρίῳ.
- Διότι εἰς τοὺς κυκλικούς τροχοὺς ἡ βᾶσις εἶναι μικρὰ ἐπιτρέπουσα οὕτω εἰς αὐτοὺς εὐκολώτερον νὰ στρέφονται, ἐν ᾧ εἰς τοὺς τετραγώνους ἡ βᾶσις εἶναι μεγάλη καὶ ἐπομένως δυσκόλως θὰ γίνεταί ἡ περιστροφή.
- Ἀπῆντησαν οἱ πρόσκοποι. **Γρ. Ε. Πετράκης, Ν. Ε. Μπαριτάκης, Ν. Π. Στατηρᾶς, Β. Μακόπουλος, Δ. Μπενάκης, Δ. Α. Μαιτέζος, Ἰωάννου, Γολλῆς, Κατακουζηνός, Μ. Λαμπριανός, Ν. Λαμπριανός, Γ. Ἀργύρης Ἀλεξανδρείας, Ἐμ. Γ. Σταματίου Ἰσμηλίας.**

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

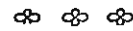
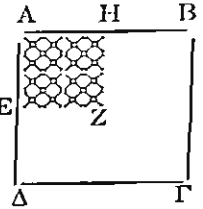
3ον Πρόβλημα

Ὁ κουρεὺς ἐνὸς χωρίου ἔχει τὴν ἐξῆς διατίμησιν: Διὰ ἕκαστον χριστιανὸν 4 γρόσια μικρά, δι' ἕκαστον ἑβραῖον 20 παράδες καὶ δι' ἕκαστον ἰθα-

γενῆ 10 παράδες. Εἶναι ἀγράμματο; καὶ διὰ τοῦτο σημεῖοι διὰ μίαν γραμμὴν εἰς τὴν πλάξαν του τὰ χρήματα ποῦ εἰσπράττει ἀπὸ κάθε ξυριζόμενον ἄτομον· καθ' ἑστέραν βλ. πει πόσα ἄτομα ἐξύρισε καὶ πόσα χρήματα εἰσέπραξε. Μίαν ἑσπέραν εὗρεν ὅτι ἐξύρισε 40 κεφαλὰς καὶ ὅτι ε'σέπραξε 40 γρόσια. Πόσους χριστιανούς, πόσους ἑβραίους καὶ πόσους ἰθαγενεῖς ἐξύρισε κατ' αὐτὴν;

4ον Πρόβλημα

Βλέπετε τὸ παραζείμενον τετράγωνον ΑΒΓΔ εἶναι κτήμα τοῦ ὁποίου τὸ ἄνω ἀριστερὰ τετράγωνον ΑΗΖΕ, ὅπερ εἶναι τὸ 1/4 τοῦ κτήματος, πατὴρ τις ἀποθανὼν ἐκληροδότησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου του. Τὰ ὑπόλοιπα 3/4 τοῦ κτήματος ἦτοι τὸ ΒΓΔΕΖΗ παραγγέλλει εἰς τοὺς 4 υἱοὺς του νὰ τὸ μοιρασθῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ὄχι μόνον ἴσα, ἀλλὰ καὶ ὁμοιόμορφα. Ἦτοι νὰ διαιρεθῇ τὸ σχῆμα ΒΓΔΕΖΗ εἰς 4 ἴσα καὶ ὅμοια μερίδια.

Κατόπιν παρακλήσεως πολλῶν συνδρομητῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Προσκόπων μας ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσιν τῶν λύσεων, τῶν ἐν τῷ 3ῳ τεύχει διαγωνισμῶν διὰ τὸ ἐπόμενον φυλλάδιον ἵνα δώσωμεν τοιοῦτοτρόπως καιρὸν εἰς ὅλους τοὺς διαγωνιζομένους νὰ μᾶς ἀποστείλωσι τὰς λύσεις των.

Καθιστῶμεν ἐπίσης γνωστὸν εἰς τοὺς προσκόπους τοῦ Σώματος Ἀλεξανδρείας ὅτι προσφέρομεν μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν εἰς ὅποιονδήποτε ἐξ αὐτῶν ἤθελε μᾶς ἀποστείλει 6 τουλάχιστον λύσεις διαγωνισμῶν καὶ δύο ἑξαμήνους συνδρομὰς εἰς τοὺς ἐπιλαχόντας. Μεταξὺ ἰσαριθμῶν λυτῶν θέλει διὰ κλήρον προσδιορισθῆ ὁ δικαιούμενος λαμβάνειν τὸ ἱεροδικὸν μας δαρεῖάν, ἀπάντων ὅμως τὰ ὀνόματα δημοσιευθήσονται ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ. Τὰς συνδρομὰς ταύτας προσφέρουσιν εὐγενέστατα οἱ φίλοι ἀδελφοὶ κ. Παπαθεολόγου τῆς πόλεως μας οὗς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κ. Α. Πουλάκην ὑπαρ. χωρίσατε τὰ ζητήματα.— Ἐνωμ. Σαρρῆν, Ἐνεκρίθη: γράφετε πρακτικώτερα.— Ἰ. Μ. Στόην, συγχαίρομεν, ἐξακολουθεῖτε.— Γ. Ε. Πετράκη, σαφεστέρας: τὰς ἐρωτήσεις σας.— Δ. Α. Μαιτέζον, μπράβο διὰ τὴν προθυμίαν σας.— Σ. Γ. Συμεωνίδην εἰς τὸ προσεχές.— Δ. Ἀλφιέρην, μᾶς ἤρесе: στέλλετε ἂν ἔχητε τοιαῦτα.— Γ. Κ. Ἀργύρη, αἱ ἐρωτήσεις βραχυλογικώτεροι.— Ἐνωμ. Ν. Ε. Μπαρ. ἐνεκρίθη δημοσιευθήσεται προσεχῶς.— Μ. Κοὲν Χανία. Περιέργον· πῶς λοιπὸν διεδόθη ἡ σύστασις τοῦ Σώματος τούτου. Προσπαθήσατε νὰ ἐγγράφητε συνδρομητὰς.— Π. Καμπουρόπουλον καὶ Ἰ. Καλομοίρην Λέρον. Τί ἐπίθαιτε; Περιμέναμεν μέχρι σήμερον ἐπιστολήν σας καὶ ὑποσχεθέντα.— Κ. Ρ. Σιγὰ σιγὰ θὰ γίνῃ καὶ αὐτό.— Ἐνωμ. Α. Εἰς τὴν δημοσιευομένην ἐγκύκλιον τῆς Κεντρικῆς θὰ ἴδῃτε ἐν ἐκτάσει τοὺς δρους τοῦ διαγωνισμοῦ.— Ἀρχηγὸν Σ. Διὰ τῆς φουσκας τῶν ποδῶν ὀλίγον βάμμα ἰωδίου εἶναι τὸ καλλίτερον.— Προσκ. 138 Δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἡμεῖς εἰς τὸν πόλεμον ἐπλέναμεν τὰ πόδια μας ἀμέσως· μετὰ πορείαν μάλιστα 15 καὶ 20 ὥρων. Ἀλείφατέ τα κατόπιν μὲ ὀλίγην βαζελίνη Βοριγυέ.— Ἐνωμ. Σ. Γ. Κρατήσατέ με ἐνήμερον. Προσκ. 34 Θὰ τὰ δεχθῶμεν εὐχαρίστως.— Προσκ. 308. Συνηθίσατε νὰ τὸ κάμετε μαζὺ μὲ τὸ πρόσωπόν σας πλύνετε πάντοτε κάθε πρωτὶ τὸ στήθος σας, εἶνε ὑγιεινότερον.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΡΟΜΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

*Ἡ κατασκήνωσις εἰς Μεξ τῆς 1ης Ὁμάδος μὲ τοὺς « κερβέρους »
τῶν κυανολεύκων 1ης καὶ 7ης*

Ἡ κόβραις τῆς 1ης παρασκευάζουσαι τὴ φασολάδα

Διανομὴ συσσιτίου εἰς τὴν 1ην Ὁμάδα